

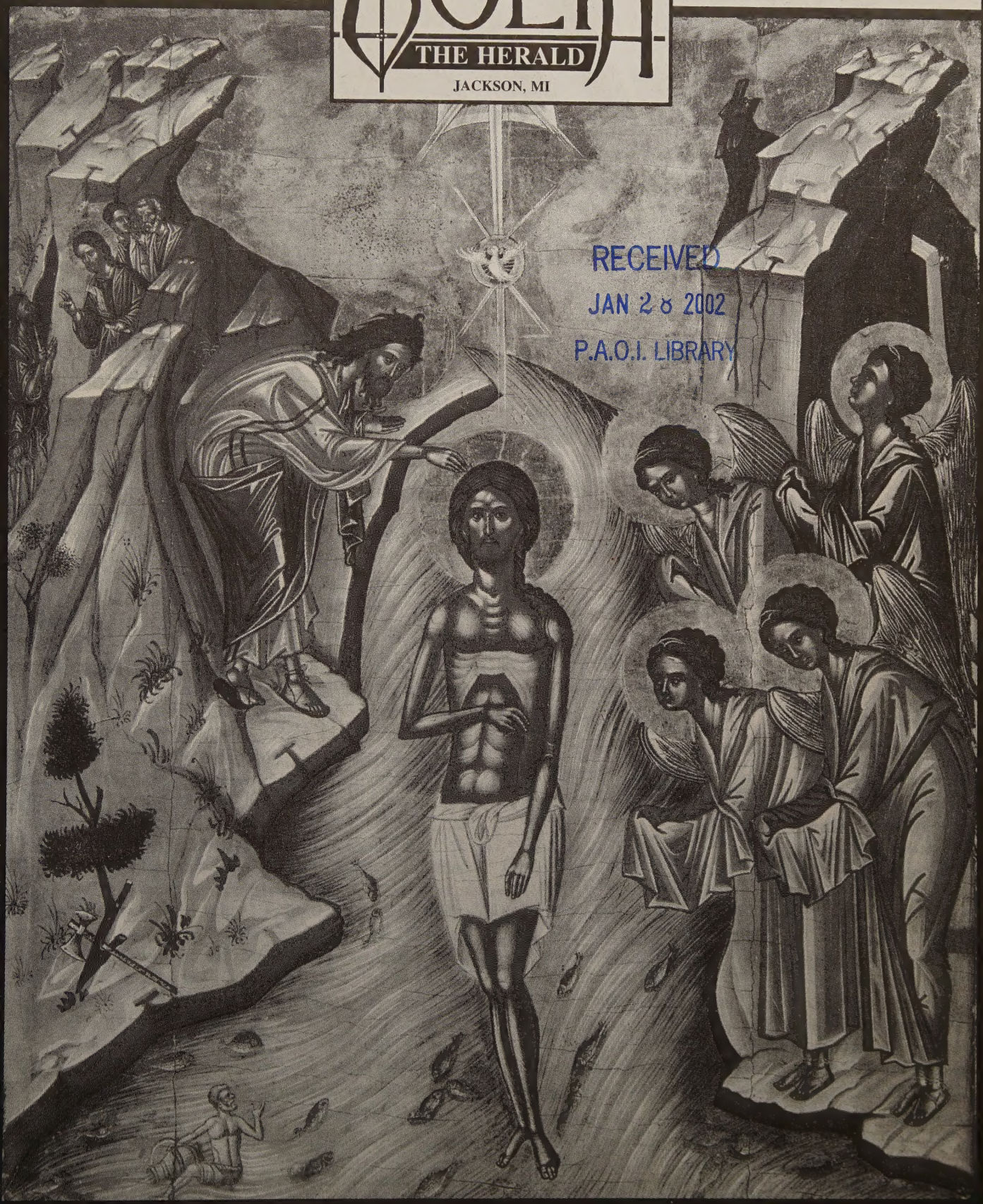
JANUARY 2002

SOLIA

THE HERALD
JACKSON, MI

VOL. LXVII, No. 1

RECEIVED
JAN 28 2002
P.A.O.I. LIBRARY

SOLIA

THE
HERALD

ENGLISH EDITOR /
SECRETARY:
Protodeacon David Oancea

ROMANIAN EDITOR:
Rev. Fr. Anton Frunză

STAFF:

Rev. Fr. Remus Grama
Mr. Mark Chestnut
Mr. Tom Rosco

CHAIRMAN:

Most Rev. Archbishop
Nathaniel Popp

SOLIA — THE HERALD (ISSN 0038-1039)
is published monthly for \$15.00 per year: United
States, \$20.00 per year: Canada, and \$25.00
per year in other countries by The Romanian
Orthodox Episcopate of America, 2535 Grey
Tower Road, Jackson, MI 49201-9120. Peri-
odicals postage paid at Jackson, Michigan, and
additional offices. Phone: (517) 522-3656, Fax:
(517) 522-5907. E-mail: roeasolia@aol.com.
Internet: http://www.roea.org.

POSTMASTER: Send address changes to:
SOLIA — THE HERALD, P.O. Box 185,
Grass Lake, MI 49240-0185, U.S.A.

Articles and news published in SOLIA
do not necessarily reflect the views or
the endorsement of the Romanian Or-
thodox Episcopate of America.

CONTENTS

English Section

<i>The Baptism of Our Lord, An Orthodox Monk</i>	3
<i>Archbishop Valerian: Fifteen Year Anniversary,</i>	
His Eminence, Archbishop Nathaniel (Popp)	4
<i>Ten Commandments for Parents, Emmet A. Frank</i>	4
<i>The Camp Vatra Administration & Health Center.....</i>	5
<i>The New Year, An Orthodox Nun</i>	6, 7
<i>Church School - Whose Responsibility is It?,</i>	
Dr. Eleanor Bujea	7
<i>World Church News</i>	8, 14
<i>OCMC Missionaries in Romania, Victoria Goodwin</i>	9
<i>100th Anniversary - St. Nicholas Church,</i>	
Regina, Saskatchewan.....	9
<i>Where Do You Want to Go Today?,</i>	
Psa. Nicole Mitescu	10
<i>Doctor of Ministry in The Eastern Christian Context ..</i>	10
<i>A Happy New Year</i>	10
<i>Church Events for 2002</i>	11
<i>Mission Africa - The Annual Orthodox</i>	
Mission Retreat	11
<i>Book Review: Elder Cleopa of Sihastria,</i>	
Priest Daniel Jones	12
<i>Museum of the Romanian Diaspora,</i>	
David A. Kideckel, Ph.D.	13
<i>Saint Nicholas Comes to Detroit.....</i>	14
<i>Solia Financial Report</i>	14
<i>Parish Register.....</i>	15-16
<i>Financial Report</i>	16

Romanian Section

<i>O Comuniune Ortodoxă Americană,</i>	
Î.P.S. Arhiepiscop Nathaniel	17, 18
<i>Aghiasma Alungă Puterea Diavolească,</i>	
Pr. Cornel Todeasa	18
<i>Sf. Grigorie De Nazianz Sau Teologul (329-389),</i>	
Pr. Prof. Dr. Cezar Vasiliu	19, 21
<i>Cât De Creștin Este Poporul Român?, V. Vitalie ..</i>	20, 21
<i>Este Îngăduit Creștinilor Adevărați Să Creadă În</i>	
Superstiții?, Pr. Prof. Dr. Nicolae Necula	22-24

COVER: Icon of the Baptism of Christ (1547)
from Dionysiou Monastery, Mount Athos, Greece.

THE FEAST OF THE CIRCUMCISION: JANUARY 1

Readings from Vespers: Genesis 17:1-7, 9-14;
Proverbs 8:22-30; Wisdom 10:31-32; 11:1-10.

Liturgy: Epistle - Colossians 2:8-12; Gospel - Luke
2:20-21, 40 to end.

Christ came to fulfill the Old Law and did not hold
back from fulfilling any of its demands. Eight days
after his birth, he was taken by his parents to be
offered to God in the Temple in Jerusalem. This is
still remembered in the Orthodox custom of naming a
child on the 8th day after birth.

Circumcision was an external sign of being a mem-
ber of the chosen People of God. After the Resurrec-
tion, the external forms of the Old Law gave way to
the new signs of admission into the Chosen People:
Holy Baptism. This feast generally teaches us about
the humility of God in fulfilling laws he established
and which he could fulfill and thus erase for us who
are born anew in Christ. God chose Abraham to be the
father of the Chosen People; and to honor him, he
made a covenant, that is, a kind of contract: God
assumed obligations with respect to man and man
assumed obligations in respect to God. God said that
he was their God and they were his people. A note of
selectivity rings out. But, covenants make demands,
and this is the prime note of the feast. Christ now
made a new covenant not based on external signs but
on interior conversion which shows through our lives.
The action of God toward us in the Person of Jesus
Christ was that God Himself died on the cross for our
sins and in return, we must kill the sinfulness that tries
to control us. This is the new covenant through bap-
tism. ✽

FEBRUARY ISSUE DEADLINE
January 18

THE BAPTISM OF OUR LORD

THEOPHANY (EPIPHANY)

JANUARY 6

This is one of the most ancient feast of the Church. It is older than the feast of the Nativity of Christ. In fact, at one time, this feast included the Birth, Circumcision, Presentation and Baptism. Only later were these commemorations separated.

There are two names associated with this feast: Theophany and Epiphany. Theophany precisely means the "manifestation of God" to men; Epiphany means "a showing forth" or revelation.

It was at his baptism in the Jordan River by John that our Lord was witnessed to by the Father in heaven. After rising from the water, a voice from heaven was heard saying: "You are my Son, the Beloved; my favor rests on you" (Luke 3:21). And the Holy Spirit which has no form or shape, to indicate the third Person of the Holy Trinity to men, descended upon the head of Jesus at those words and was seen in the form of a dove.

Like the previous holy day, this one too has a prefeast. The general preparation for it is for all nature, the River, wilderness, mountains and all the earth to get ready to receive God who is coming into the Jordan River to cleanse all the world, animate and inanimate. Since nature suffered because of the fall of her caretaker, man, so it too benefits from all actions of God toward the good of man. The wonder is: How can nature receive into its midst the very one who created it? This is all seen as the humility of God who so loved the world that He came to live among men, and Himself led them back to heaven.

In the icon of the feast, across the river from St. John who is baptizing, we see angels holding towels in their hands as though they are prepared to wipe off their Lord and Master and God, for they are ever present wherever God himself is. The angels witness to the divinity of Christ and are amazed at this demonstration of God's humility and love to be baptized at the hand of one of his own creatures, John.

The feast of the Baptism is also a feast of illumination or lights, for it is by the opening of heaven, the voice, the dove and the Person of Christ that our minds have been illumined to know that there is one God but Three Persons: Father, Son and Holy Spirit. Christ is called the Light of Light, who came into the world to enlighten it and give us the Holy Spirit to open our understanding.

All the prayers of the Blessing of Waters refer to this as a feast of illumination. It is thought to be a

fulfillment of the Jewish feast of Chanukah. This falls between December and early January. It is called the Feast of Lights.

Blessing of water is a holy action meant to sanctify the water and those things which come in contact with it, both objects and people.

Water is usually blessed on the first day of each month and at Baptism. On Theophany, the blessing of the waters is said to be the "Great Blessing," because it is on the same day on which Christ was baptized and because the service includes readings and many prayers. The "Lesser Blessing" still refers to the Baptism of Christ and the Theophany, and thus every little blessing of water is like a "little Theophany feast."

Most people know of the house blessings that take place at this time of the year. A house, automobile and all possessions should be blessed with holy water. This is a sanctifying, a rededicating to God of the things he has created, and thus we recognize God as their Creator and bountiful giver.

The faithful should keep the Holy Water from this day, also called "Jordan Water" in honor of the Jordan River in which Christ was baptized, at home and drink of it throughout the year. It is holier than the blessed bread given after the Divine Liturgy, and should be taken before this if it is the custom to take the bread to someone at home.

Church School teachers should take the time to read the prayers of the Blessing of Water which are found in many English as well as Romanian liturgical books.

It is still the custom to bless fountains, rivers and any flowing water on Theophany. It is understandable why the Holy Fathers say that because of Christ's baptism in Jordan, He sanctified that river and all the waters of the earth through it. This blessing is still done throughout the United States whenever weather permits. ✱

An Orthodox Monk

ARCHBISHOP VALERIAN FIFTEEN YEAR ANNIVERSARY

January 28, 2002, marks the Fifteenth Anniversary of the falling asleep of the late Archbishop Valerian of thrice-blessed memory. Born June 28, 1914 in Campeni, Turda County, Romania, he was the eldest of seven children. His presence in the Romanian American Community came about in 1950 when he immigrated to the United States. He arrived in Cleveland on July 17, 1950, and on July 2, 1951, was elected Vicar-bishop to His Grace, Policarp Morusca who was in Romania, detained from returning to America.

From that time until his retirement and exile in Portugal, Archbishop Valerian was the outstanding opponent of the communist regime in Romania and also a foremost proponent of an Autocephalous Church in America.

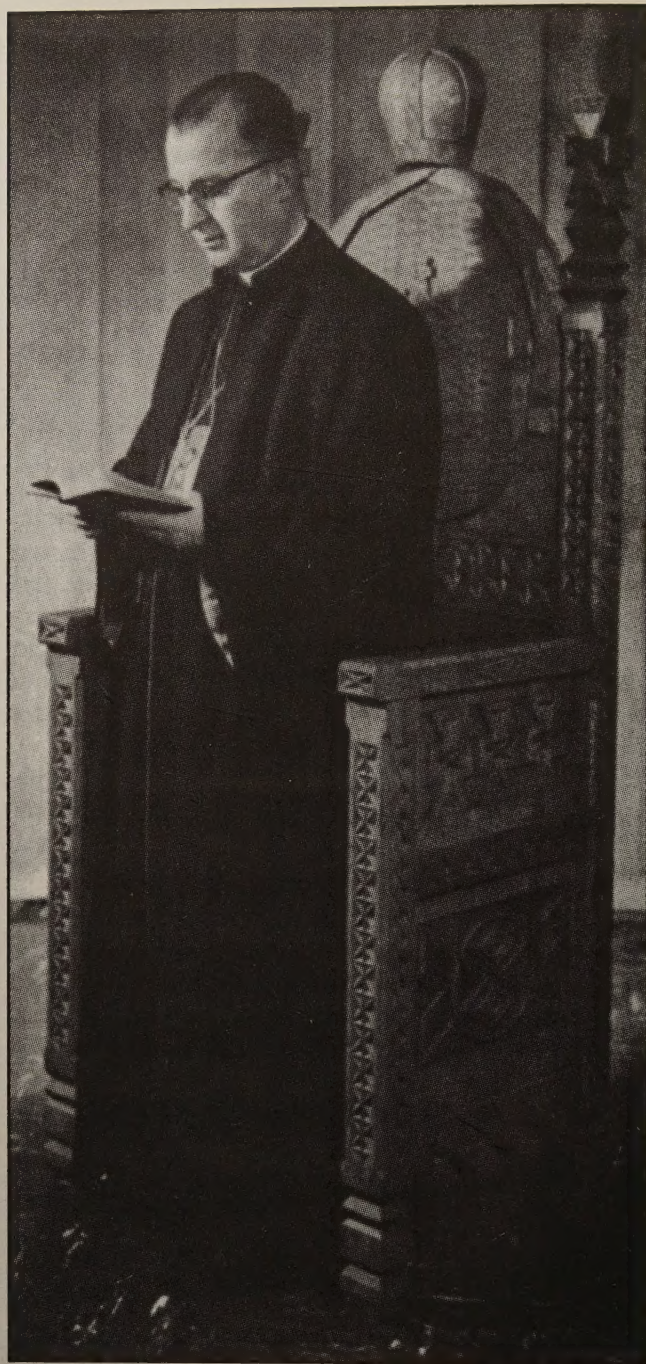
The present order of the Romanian Orthodox Episcopate of America and the Vatra Center is the fruit of his unceasing efforts guiding clergy and laity into a stability previously unknown. His participation in numerous Church and educational activities assure him of a prime place in the history of outstanding leaders of the Romanian American Community.

On January 28, 1987, Archbishop Valerian succumbed to a massive heart attack. His remains were brought from Portugal to the Vatra where he is interred in the cemetery which he himself had planned and set aside for his final resting place. Burial was on February 6, from the Saint George Cathedral, Southfield, Michigan, where he had been enthroned as Titular Bishop in October 1958, after the demise of Bishop Policarp.

All parishes and missions are required to hold a memorial service in his memory on Sunday, January 27, 2002.

May his memory be eternal! ✱

+NATHANIEL, Archbishop

Archbishop Valerian D. Trifa

TEN COMMANDMENTS FOR PARENTS

Thou shalt earn your children's respect and not acquire it through fear.

Thou shalt not recreate your life through your children.

Thou shalt give your children every opportunity to expand and express their individual personality and not smother their growth.

Remember your children are human and have feelings, emotions, and problems as serious to them as your own.

Thou shalt return understanding and instruction,

not recrimination, when your children confide in you.

Thou shalt teach by precept and example, serving as a model and not a critic for your children.

Thou shalt not seek perfection from your children.

Thou shalt keep your word and thereby teach your children the inestimable worth of honor.

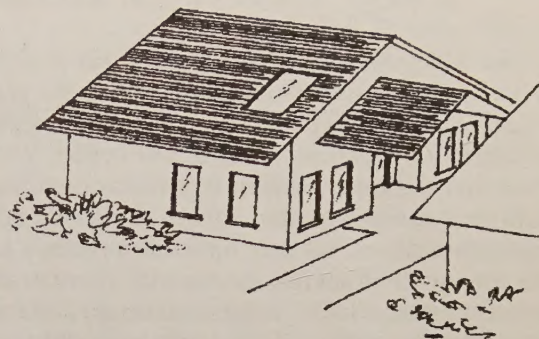
Thou shalt not shield your children from the realities of life.

Thou shalt teach your children that there is a right and a wrong and that God, not man, is the yardstick. ✱

By Emmet A. Frank

The Camp Vatra ADMINISTRATION & HEALTH CENTER

For over half a century, young Orthodox Christians from throughout the Romanian Orthodox Episcopate of America have gathered at "Vatra Romaneasca" in rural Grass Lake/Jackson, Michigan. Continuing to this day, Camp Vatra is a place where prayer, fellowship, recreation and work are all accomplished with one goal...the education of our young people in their Orthodox Christian Faith. Of the thousands of students over the years, some have pursued religious vocations while others have used their experience to serve the Church in other ways. By establishing a good foundation in our children, we are equipping them with the tools necessary to build their own spiritual life and relationship with God through the Church. This sacred ministry of the Church to her young people exists due to the support, commitment and generosity of the entire Church. We need you to be involved in whatever way you can so that we can be sure this ministry continues for many more generations to come. The most urgently needed improvement to the facilities is a permanent location for the camp nurse and director. Any funds which may be collected beyond what is needed for this project will be put toward one of several other facility improvement projects.

THE NEW CENTER WILL HOUSE...

Examination Room	Bedrooms for Nurse & Director
Patient Quarantine Room	Washroom for Nurse & Director
Patient Washroom	Combined Meeting Room & Office

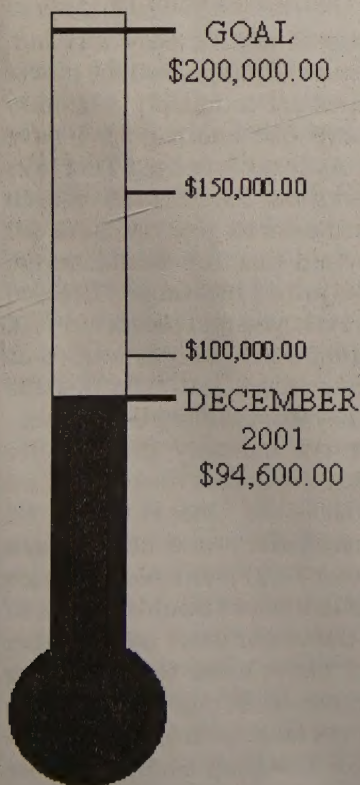
FIRST MAJOR CONTRIBUTORS

The Estate of Lenore Kinnear
Regina, Saskatchewan

The Vincent Family
(In memory of Virginia Vincent)
Detroit, Michigan

Holy Cross
Romanian Orthodox Church
Hermitage, Pennsylvania

*Additional information and
informative brochures may be
obtained by contacting the
Episcopate Chancery*

HOW YOU CAN HELP...

\$1000 Benefactor

Those parishes, organizations and individuals who contribute a donation of at least \$1000 or more will be remembered on a special plaque which will be placed in the new building in appreciation for their generosity.

\$365 Supporter

Just one dollar (\$1) a day for one year can help make a tremendous impact in the lives of our young people. Imagine the potential in such a small sacrifice each day...

Contributor

Any amount you can donate to this project is appreciated. Please do what you feel possible to help us meet our goal.

SEND DONATIONS TO...

R.O.E.A. — Camp Vatra
PO Box 309
Grass Lake MI 49240-0309

Please make your check payable to:
R.O.E.A.
and indicate that it is for the
Camp Vatra
Administration & Health Center

Previous donations will be added to current ones when assigning individual credit. All donations are tax-deductible.

Editor's note: This article was composed in 1974; yet, it amazingly applies also to 2002.

THE NEW YEAR

The old year has run its course - we stand on the brink of the new. We look back on the old year from a general as well as personal point of view with a kind of regret, as if parting from an old friend. We feel at least that we are cognizant of what is past; we know both the good and the bad which it held. We may have our satisfactions; we may have our regrets - but they are done with. What is done is done. There is a finality about the past which, in the insecurity of the present, is almost comforting. We can rustle over the pages of the last year and read its story and draw our conclusions. We spend our years as a tale that is told (Psalm 90:9).

In contrast, the new year lies ahead a still unwritten book. What will those virgin pages hold? In how much joy or in how much blood and human suffering will the narrative be written? Will the writing on the pages of the coming year tell of peace or war, of slavery or freedom, of life or death?

Seldom has a New Year started with so much uncertainty; and apprehension stalks us like a horrid ghost. Like children, we yearn to put out our hand and grasp that of a true and dependable friend. We want to be assured that we are not alone - that ultimately we shall be safe and that no destruction will come to our homes nor any harm to those who are dear to us. We would like to be convinced that the god "security" whom we have so carefully built up, has no feet of clay.

How do we as Christians look upon the New Year? What does the New Year symbolize to us? It tells us for one thing that it is one thousand nine hundred and seventy four years since the Word became incarnate and dwelt with us; nearly two thousand years in time in which again and again we have failed to be worthy of God's love. We have failed, because we have ever and again tried to work things out in our way - instead of following God's way. We have run around in circles, fought wars to end war and built defenses that have crumbled before new weapons.

But let us not paint too dark a picture of our past misdeeds. Our failures can be seen also as a sign that we have tried, and that we are aware that we can do better - and strive to do so. We are increasingly conscious of the leaven implanted by Jesus in our midst. We no longer cry with the prophet in despair, "Vanity, vanity, all is vanity," but welling up out of man's knowledge that he needs a better world, comes His prayer: "Your will be done on earth as it is in heaven."

In their days of sorrow, Isaiah called the Israelites to turn to God for help rather than to the armed forces of the world: "For Egypt's help is worthless and empty, therefore have I called her 'Rahab who sits still.'...In

returning and rest you shall be saved; in quietness and in trust shall be your strength" (Isaiah 30:7, 15). Then there is the strength that comes from stillness, from hearing that still, small voice that guides us aright: "And though the Lord give you the bread of adversity and the water of affliction...your ears shall hear a word behind you saying, 'This is the way, walk in it'...(Isaiah 30:20, 21).

We have steadily disregarded the Word, for how many of us follow Jesus' recommendation: "...do not be anxious, saying, 'What shall we eat?' or 'What shall we drink?' or 'What shall we wear?'...your heavenly Father knows that you need them all. But seek first his kingdom and his righteousness, and all these things shall be yours as well...Therefore do not be anxious about tomorrow, for tomorrow will be anxious for itself" (Matthew 6:31-34).

As Christians, we should not stand shivering on the brink of a new year any more than we stand in fear of each new day. Time in itself is of little importance; it is how we spend it that matters. We need not fear our incapacity to carry out our good resolutions "for a whole long year." We need to do so only for one day, or even one minute at a time - minute by minute, day by day, one at a time until the year is passed and the next starts, and so on, until we step into eternity.

Would we but apply Christ's teaching to all our problems, we would see that there are great challenges for us to meet, and that God has a purpose in every situation. Jesus shows us how to face our difficulties fearlessly, while God solves them.

The way of Jesus Christ is not the easy way out. Christ demands of us patience, courage, and the power of sacrifice. These qualities are intimately related to the precept of love: "Love one another, as I have loved you" (John 15:12). As Jesus loved us! That love cost him the ultimate sacrifice. For us to love each other means the same readiness to give our lives for our friends. Jesus never said that His would be the easy way, but it would be full of blessings: "Blessed are you when men shall revile you and persecute you, falsely, for my sake" (Matthew 5:11). Jesus warned us that we would suffer persecution, and even that the persecutors would think they were serving God. Meekness and mildness were not the only precepts He preached. He indicated that there were times when we would have to fight for our belief - that is to say, for HIM. He promised us peace - His peace, but not such as the world gives (see John 14:27). His peace, which stands as a rock unmoved in a sea of trouble, is that of the spirit and mind. For the world itself he had other words: "Do not think that I have come to bring peace on earth; I have not come to bring peace, but a sword...and he who does not take his cross and follow me is not worthy of me. He who finds his life will lose it, and he who loses his life for my sake will find it" (Matthew 10:34, 38-39).

Cont. on page 7

CHURCH SCHOOL

WHOSE RESPONSIBILITY IS IT?

Did you attend the Annual Church Congress at Vatra Romaneasca in July? Those of us who were present were involved in a discussion about who is responsible for the parish church school.

It is interesting to note that a few members of the laity felt it was the responsibility of the Department of Religious Education (DORE) to prepare the programs and materials for the parish church school. The clergy also put the responsibility in the lap of DORE. Whose responsibility is it anyway?

Our Lord Jesus Christ was a teacher. He preached through his deeds and his parables. The Apostles taught as they were taught by our Lord Jesus Christ. Our priests who received their ordination through Apostolic Succession are, or should be, the teachers of their flock. They cannot do it all by themselves, so they must delegate. There are thousands of teachers in the Orthodox flock. There have to be at least half a dozen or more in each parish. Seek them out, ask them to serve, and they will!

Who is best prepared to teach? Some are "born" teachers; others receive "teacher training" in some form; still others teach as they have been taught. All are able to fulfil the teaching activity in the religious education classroom with great success. Reluctance and the fear of failure must be overcome. Be convinced that you can and will do it - and have the courage of your convictions.

As with everything we do, there are a few prerequisites. An adequate knowledge of content is the most important and the easiest to obtain. The Holy Bible is the most valuable text from which to obtain content. All church schools have church school materials, purchased through a budget for which all parishes should have made provisions. Next, all churches should have made provision for a suitable space in which church school may be taught. In most instances, this is the hall or dining area of a parish facility. Why not use the church if there isn't a church service at the time church school is held?

So, what is the problem? It is up to the spiritual father to provide the forward thrust to get all this to happen. Dear father, look around you. Ask appropriate people to teach the church school. Or, better still, make an appeal for teachers in one of your sermons; follow through and phone members who are or may be interested. Get a commitment from them.

However, this is just the beginning. The next step is to sit down with them and discuss the curriculum. What is a curriculum? It is a plan of action, what content is to be covered, in what depth and by which teacher. You have your choices: Bible Study; Lives of Saints; Holy Sacraments; The Church - what is found in it, what is found in the altar.

Lay people, men and women, young people and

teenagers: all of you can have a part in the religious education of the young if you make the commitment - one or two hours a week. Please say "yes" when you are approached to teach church school - or better still, volunteer! ❀

Dr. Eleanor Bujea
Member of DORE Canada
and a church school teacher

The New Year ... *Cont. from page 6*

Jesus Christ did not promise us an easy time, nor even a harmonious one. But He promised us a joy that no man could ever take from us: He promised us ultimate victory and a sure place in His Kingdom. He promised us His companionship: "Lo, I am with you always, to the close of the age" (Matthew 28:20). That His companionship is worth more than all else, those who have experienced it know for a fact - it is the pearl without price for the possession of which a man might well sell all that he has.

As we stand on the brink of this new year which seems to be filled with foreboding, let us face up whatever it may bring in a truly Christian frame of mind. That is to say, with quietude and confidence, because we trust God with all our joys and sorrows. Putting His will first, we know we have nothing to fear even if we walk through the valley of the shadow of death (Psalm 23); for the Lord is with us, whom shall we fear? (Psalm 21:1 and Hebrews 13:6).

The Church celebrates on the first day of January the Circumcision of our Lord, and it is for this commemoration that the Liturgy is offered up then - not because the calendar calls it the "New Year." It is customary to celebrate this day also with a Te Deum for the civil New Year - as is done for other civil holidays. From a religious point of view, the Church's life evolves around events in our Lord's life here on earth, and there is no more importance in a new year than is in a new day. It is, however, to a good Orthodox, our obligation to go to Church on January 1st because of the commemoration of the Circumcision, and because the Church does bless all new beginnings; and, we leave its doors with renewed confidence.

Let us start the new year with a cry of joy, praise and thanksgiving: "Praise God in His sanctuary; praise him in his mighty firmament! ... Let everything that breathes praise the Lord! (Psalm 150:1-6).

We are going forward without fear. We shall partake gladly in what lies ahead, for we are Christian soldiers, and we follow where Christ leads. His words of assurance and triumph are upon our banner: "In the world you have tribulation; but be of good cheer, I have overcome the world" (John 16:33).

Not **going** to overcome — but **have** overcome! ❀

An Orthodox Nun

From "Christmas in the Orthodox Church," published by the Commission on Religious Education of the Romanian Orthodox Episcopate, 1974.

WORLD CHURCH NEWS

Prof. John Erickson Elected Dean of St. Vladimir Seminary

Professor John H. Erickson was elected Dean of Saint Vladimir Orthodox Theological Seminary by the school's trustees on Friday, December 14, 2001. Professor Erickson will succeed Protopresbyter Thomas Hopko, who will retire from the office of Dean on June 30, 2002. Currently the Peter N. Gramowich Professor of Church History, Associate Dean for Academic Affairs, and Registrar, Professor Erickson joined the seminary faculty in 1973. In addition to teaching courses in Church history and canon law, he is a well-known author and canonist. An elected member of the OCA Metropolitan Council, Professor Erickson has served on the Canonical Commission, Department of External Church Relations, Statute Commission, and Department of History and Archives. He has been a member of the US Eastern Orthodox-Oriental Orthodox Consultation, the North American Orthodox-Catholic Theological Consultation, the Ecclesiology Study Group, and the Faith and Order Commission of the National Council of Churches in Christ. He also has served as president of the Orthodox Theological Society of America. Professor Erickson and his wife, Helen Breslich Erickson, have two adult sons, Paul and David.

Ecumenical Patriarchate Elects Three Auxiliary Bishops to Greek Archdiocese USA

On December 11, 2001, the Holy Synod of the Ecumenical Patriarchate elected the following clergy to be Auxiliary Bishops to Archbishop Demetrios, head of the Greek Archdiocese of the USA: Rev. Archdeacon Gerasimos Michaleas (Chief Secretary of the Holy Eparchial Synod); Very Rev. Savas Zembillas (Chancellor) and Very Rev. Andonios Paropoulos (Director of the Department of Philanthropy). The new Bishops will continue to serve in their current positions and at the same time serve as Auxiliary Bishops to the Archbishop of the USA.

Romanian Orthodox and Catholics Join in Defense of Life

Bucharest, Romania, September 27, 2001 (Zenit) — "The family is founded on marriage, which cannot be equated with new types of unions that masquerade as matrimony," says the president of the Pontifical Council for the Family. Cardinal Alfonso Lupez Trujillo emphasized that point at a three-day international congress on "The Family and Life at the Beginning of the New Christian Millennium," held in the Romanian Patriarchate's Palace. The congress was organized jointly by the Orthodox and Catholic Churches, with the patronage of Romanian President Ion Iliescu. In his address, Cardinal Lupez Trujillo also focused on

the evil of abortion. There are now 50 million abortions a year worldwide. The Columbian cardinal said too much emphasis is placed on the right of women to choose abortion, while little is said about the unborn child's right to life. Romanian Orthodox Patriarch Teoctist insisted on the urgency of re-establishing a family atmosphere in a world that frequently rejects the institution.

Pope Invites Bishops to Re-think Supreme Role of the Pontiff

Vatican City, September 30, 2001 (AP) — Pope John Paul II opened a meeting of the world's bishops, inviting them to openly discuss calls to re-think the supreme role of the pontiff and to give more power to the church at local levels. The month-long bishop's gathering, known as a synod, is part of the 81-year-old John Paul's strategy to invigorate the Roman Catholic Church at the start of Christianity's third millennium. Papal primacy, or the supreme role of the pope, both within the church and with respect to other Christian religions, was discussed. John Paul has acknowledged that papal primacy has been a stumbling block in his quest for closer relations with other Christians, notably the Orthodox Church. John Paul has issued a papal letter on the question, but has made no concrete proposals on how to deal with it. Other items of discussion included: their flocks' lack of knowledge of many tenets of their faith; having greater democracy within the church (i.e. giving local dioceses a say in the selection of bishops). Many Catholics in the U.S. and Western Europe are unhappy with the Vatican's strong hand in church matters.

Israel Still Does Not Recognize Greek Orthodox Patriarch

October 29, 2001 (Ha 'aretz) — The government of Israel is still vacillating over Israel's official position on the election and installation of Irineos I, the new Greek Orthodox Patriarch in Jerusalem. Irineos was enthroned in August, but the government was opposed to his candidacy and has not authorized the appointment, as the law requires. The two other authorities required to approve the election of the Patriarch, Jordan and the Palestinian Authority, were quick to do so. The Greek Orthodox Patriarchate controls large tracks of land and properties throughout the Middle East. More specifically, it dominates ownership of assets in the Old City of Jerusalem, in the capital and its environs, in all parts of the West Bank and Gaza, in Haifa, Acre, Jaffa, Lod, Ramle, and in many villages in the Galilee. It also holds significant assets in Greece, Turkey and Cyprus. Since his enthronement, Patriarch Irineos has been busy revamping the internal hierarchy of the Patriarchate, appointing his associates to the key positions and removing his opponents. There is noticeable tension among the church leaders since Irineos' appointment. There have

Cont. on page 14

OCMC MISSIONARIES IN ROMANIA

Infant and Maternal Center

We've been very busy this fall, preparing the first floor of the **Protection of the Theotokos Infant and Maternal Center** for opening. This facility will provide a home for four infants who've been abandoned, while our project social workers pursue family reunification or a permanent placement for these tiny victims. The ground floor was in good condition, and we only had to do a bit of tile work, painting, electrical and plumbing, to get it ready for the babies. We were able to purchase cabinets, two cribs, furniture, carpets, toys, etc., with donations received from many in the United States, who sent financial gifts for this project, through the Orthodox Christian Mission Center (OCMC). The remainder of the furnishings were provided by the Scottish Organization, "Link to Romania." Several parishes in the U.S. held clothing drives and sent baby clothes, blankets, diapers, maternity clothes, etc., and so for the moment, we are pretty well set in that regard. We send a special **thank you** to everyone who participated in getting this project ready to receive it's first residents.

Our first social worker, Monika Gorog, was hired in August. She has been busy collecting data, researching the laws, and writing the project proposal, which must be approved by the Archdiocese, then submitted to the Child Protection Department of Cluj County. We are waiting for a response from Child Protection, to begin the inspections and collaboration between our project, Child Protection, and the local hospitals. As soon as we receive the approvals necessary, we can begin hiring and training the additional staff, which will be required to care for the infants and run the facility properly. Please remember us in your prayers, as we are finally approaching the day we will be able to welcome our first precious baby to the Protection of the Theotokos Infant Center.

Although we are ready to open the first floor of the Center, additional funds are needed to begin the renovations and furnishing of the second floor.

In other news, our friend and colleague **Floyd Frantz**, has recently been approved by the Orthodox Christian Mission Center as a new missionary to Romania. Floyd came to Cluj approximately one year ago to research the need for Twelve-Step Programs and addiction counseling and training. The response here has been overwhelming, and he has had great success establishing Twelve-Step groups through CHRISTIANA'S St. Panteleimon Free Clinic, as well as the local Psychiatric Hospital which was previously the only facil-

You are Invited!

100TH ANNIVERSARY

St. Nicholas Church
Regina, Saskatchewan

May 17-19, 2002

His Eminence, Archbishop NATHANIEL
will preside.

Schedule

Friday, May 17	Vespers at 5 p.m.
followed by Social Hour
Saturday, May 18	Vespers at 5 p.m.
followed by Barbeque
at Serbian Hall
Sunday, May 19	Matins (9 a.m.),
Hierarchal Divine Liturgy
(10 a.m.) followed by
Banquet at Delta Hotel

*Tickets for the Barbeque and for the
Banquet are \$20 each.*

If you, or you know of anyone that has any information regarding the history of St. Nicholas Church, please send info to either one of the co-chairs, phone collect, or Email:

Marie George
2831 Victoria Ave., Regina, SK S4T 1K6
Ph. 306-352-2576

Virginia Murray
2 Cowie Rd, Regina, SK S4S 6Y1
Ph. 306-584-9679
Email - ginmur@sk.sympatico.ca

ity offering any form of treatment for alcoholism. Floyd returned to the U.S. during the first week of November, in order to begin fundraising. He must raise his first year's salary and expenses before he can return to Cluj, and continue his valuable ministry. If your Parish would like Floyd to come and do a presentation on this important work, please contact him via email at "floydfrantz@hotmail.com or ffrantz@xnet.ro."

If you would like to receive the hard copy of the Goodwin's Transylvania Times Newsletter with pictures, send us your snail mail address at "goodwin@xnet.ro" *

Victoria Goodwin
OCMC Missionary to Romania

*To Participate in the ministry in Romania, please
send your tax-deductible contribution to: OCMC,
PO BOX 4319, ST. AUGUSTINE, FL 32085. *Be
sure to note "Goodwins-RO" on your check.*

WHERE DO YOU WANT To Go Today?

A little while ago, I saw an advertisement in the mail that caught my attention. It asked in bright letters: "Where do you want to go today?" I put it up on our bathroom mirror, because I thought it would help me get organized each day. I had to go to work of course, but after that I needed to go to the store or the bank or the gas station. Oh yes, then there was the pharmacy and post office and maybe some people to visit. It was a handy way of getting the day clear in my mind.

After a few days of looking at the question however, I realized I was answering the wrong question. Where did I *really* want to go today? Well, if I could, maybe I'd just stay home and write some letters and talk to some friends, or I'd go out to lunch with my husband, and take the dog for a walk by the lake in the park.

At about the same time, I was reading the story of Jesus calming the storm while he and his disciples were crossing the Sea of Galilee. Jesus had spent some time preaching from a boat to the people gathered on the shore, then said to his disciples: "Let's cross to the other side." Probably because I was thinking of the question, "Where do you want to go today?", this phrase stuck in my mind. Jesus had finished what he set out to do, and it was time to move on. There were certainly parts of my life that were finished or ready to be put aside. Maybe one of my goals for the day would be to cross over to the other side.

But as I went on looking at the question each day, I had a few more ideas. Most folks seem to agree that singing is not among the first of my talents. In fact, my family has gently requested that I make sure to close the bathroom door if I'm singing in the shower. But sometimes when I'm humming away in the morning, I discover what I'm thinking about before I know it myself. Recently, I heard myself singing part of an old camp song which goes: "... If heaven's not my home, then Lord what will I do? The angels beckon me from heaven's open door ...". So that's where I wanted to go today a step closer to heaven. How obvious! Of course that's where I wanted to go.

I certainly haven't made it to heaven, and I haven't even gone to the lake in the park, although I keep promising our walk to the dog. But the promise did remind me of Peter and Jesus once again on the water. This time, the disciples are caught in a storm when Jesus comes walking out to them. "Come to me over the water," he says to Peter. I think that's where I'd like to go today. ❀

Psa. Nicole Mitescu

DOCTOR OF MINISTRY IN THE EASTERN CHRISTIAN CONTEXT

Beginning in the summer of 2002, the Pittsburgh Theological Seminary in cooperation with the Antiochian House of Studies will offer a new Doctor of Ministry program with a combined faculty from Pittsburgh Seminary and recognized Eastern Christian scholars. The program is designed for clergy or those in lay ministry who have reached a plateau in their present ministry and are ready for new personal and professional growth; for those who appreciate an educational approach which utilizes experience in ministry as part of every course; and for those who want the educational program to have direct results for their own ministry. Participants remain in their places of ministry during the program and attend classes three or four weeks a year. For more information, contact: Doctor of Ministry Program, Pittsburgh Theological Seminary, 616 N. Highland Ave., Pittsburgh PA 15206 Phone: (412) 441-3304 Ext. 2112. Web site: www.pts.edu. ❀

A HAPPY NEW YEAR

It is the time when we will all be receiving greetings for the New Year — and giving them. We, too, want to greet our readers with a true Romanian New Year wish. In Romania, men go from house to house with a real plow or a "buhai," a sort of drum with strands or a horse's tail, which when pulled back and forth, make the sound of a bull (whence the name). The younger children tap you lightly on the shoulder with a branch decorated with flowers and tinsel and throw wheat in the house, as they recite this New Year's Greeting:

May your health be strong
And your life long.
As an apple tree
As a pear stately
As a rose-bush fair
Blossoming beyond compare:
Strong as a granite rock
Quick as an arrow's shock
Hard as an iron bar
Tougher than steel by far.
May your health be great
Vast herds at your gate;
May sheep in your fold
Multiply untold:
As nails in your gable
So gold on your table.
A New Year with happiness
And in everything success.

This translation done so well by Mr. Eli Popa and published in the 1958 "America" Calendar, appropriately expresses our sentiments. ❀

Mark Your Calendar!

CHURCH EVENTS FOR 2002

A.R.F.O.R.A. Retreat

Saturday, April 20 / Regional Locations

A.R.F.O.R.A. International Congress

Friday, May 31 - Sunday, June 2 / Holy Cross Church,
Hermitage, Pennsylvania

Annual Episcopate Congress

Thursday, June 27 - Sunday, June 30 /
Vatra Romaneasca, Grass Lake, Michigan

Camp Saint Nicholas for Juniors

Sunday, July 7 - Saturday, July 13 / Deanery Centre,
Fort Qu'Appelle, Saskatchewan

Camp Saint Nicholas for Seniors

Sunday, July 14 - Saturday, July 20 / Deanery Centre,
Fort Qu'Appelle, Saskatchewan

Camp Vatra for Juniors

Sunday, July 7 - Saturday, July 20 / Vatra Romaneasca,
Grass Lake, Michigan

Camp Vatra for Seniors

Sunday, July 28 - Saturday, August 10 /
Vatra Romaneasca, Grass Lake, Michigan

American Romanian Orthodox Youth National Conference

Thursday, August 29 - Sunday, September 1 /
St. Mary Cathedral, Cleveland, Ohio

Clergy Wives Retreat

Friday, September 20 - Sunday, September 22 /
Vatra Romaneasca, Grass Lake, Michigan

Romanian Orthodox Deanery of Canada Annual Assembly

Friday, September 27 / Deanery Centre,
Fort Qu'Appelle Saskatchewan

Orthodox Brotherhood of Canada Conference

Saturday, September 28 - Sunday, September 29 /
Deanery Centre, Fort Qu'Appelle Saskatchewan

Orthodox Brotherhood of the United States Conference

Saturday, October 19 - Sunday, October 20 /
St. George Cathedral, Southfield, Michigan

Parishes

100th Anniversary - Saint Nicholas Church

Saturday, May 18 - Sunday, May 19 /
Regina, Saskatchewan

Consecration of New Church - Canadian Deanery Centre

Monday, May 20 / Fort Qu'Appelle Saskatchewan

Monasteries

2nd Pilgrimage - Monastery of the Transfiguration

Saturday, January 19 / Ellwood City, Pennsylvania

2nd Pilgrimage - Monastery of the Dormition

Bright Saturday, May 11 / Rives Junction, Michigan

Pilgrimage - Monastery of the Ascension of the Lord

Wednesday, June 12 - Thursday, June 13 /
Detroit, Michigan

Pilgrimage - Monastery of the Transfiguration

Monday, August 5 - Tuesday, August 6 /
Ellwood City, Pennsylvania

Pilgrimage - Monastery of the Dormition

Wednesday, August 14 - Thursday, August 15 /
Rives Junction, Michigan

2nd Pilgrimage - Monastery of the Ascension of the Lord

Monday, September 30 - Tuesday, October 1 /
Detroit, Michigan

Orthodox Church in America

Thirteenth All-American Council

Sunday, July 21 - Friday, July 26 / Orlando, Florida

MISSION AFRICA THE ANNUAL ORTHODOX MISSION RETREAT

St. Augustine, FL — On March 8-10, 2002, at the Marywood Retreat and Conference Center in Switzerland, Florida (between St. Augustine and Jacksonville), the Orthodox Christian Mission Center (OCMC) of St. Augustine, FL, will sponsor its annual Orthodox Mission Retreat. The 13th Annual Orthodox Mission Retreat is scheduled just prior to the start of Great Lent.

At the Mission Retreat, participants will learn the task and responsibility of witnessing God's glory to all nations. The Retreat will address the challenges facing the Church in Africa — learn about life in Africa; the growth of Orthodox Christianity; the opportunities and challenges of missions in Africa. Discuss and learn what we can do; discover what it means to be part of what God is doing, and learn to integrate missions into daily life.

The Retreat speakers include Fr. Neophytos Kongai of Kenya and Mr. Basil Ayete Labi of Ghana. Others will include OCMC director, Fr. Martin Ritsi and OCMC staff, team members, and Board members. Everyone is invited and welcome. The Retreat also functions to encourage and inform others of the ongoing work of Orthodox Missions.

The Retreat registration is all-inclusive (lodging, meals, materials, etc.). Contact Retreat Coordinator Andy Lekos at the Orthodox Christian Mission Center for additional information and registration: OCMC, P.O. Box 4319, St. Augustine, FL 32085; tel. 904/829-5132, fax 904/829-1635, e-mail ajlekos@ocmc.com. ☼

ELDER CLEOPA OF SIHASTRIA: IN THE TRADITION OF SAINT PAISIUS VELICHKOVSKY

Review by Priest Daniel Jones
in *The Orthodox Vision* (Summer 2001)

I remember, nearly twenty years back, a friend called and told me of a new book that had been published about a recent Saint of our times. At the time I was very busy, the times were hectic, and I thought with skepticism, "Oh great, another life of a Saint to read, that is just what I need!" A few years later, I looked back and realized genuinely, yes, that was just what I needed. That life of "another saint to read," was in a small way a salvific intrusion into my busy world. Just what was needed — I can think of no better way to introduce this book: **Elder Cleopa of Sihastria**. Another Saint to read. Just what is needed! An intrusion into the busy world we mostly live in. Better described: an-introduction, a little journey into that other heavenly world we all so much desire.

The book contains an informative Preface by the translator, Mother Cassiana, who makes the historical and spiritual connection between Saint Paisius Velichkovsky and our present day Father Cleopa. There is an eloquent foreward by Father Roman Braga that paints the historical and modern day picture of Romania in which we meet Father Cleopa as spiritual father. The main body of the book is a translation of the life of Elder Cleopa from the Romanian edition by Father Ioanichie Balan with much additional information included from Father Cleopa's teachings and from the personal experience of the translator who met Father Cleopa and received Father Ioanichie's blessing for the work of translation into English.

The text covers the span of life of Elder Cleopa from 1912 to 1998. There are beautiful sketches of his early childhood wherein one sees the Orthodox worldview that shaped him into the holy elder he became. His early years certainly portray startling asceticism, not monastic, simply the asceticism of everyday life in Romania. The picture of those years conveyed, even in their austerity, is joyfully expressed and uplifting. There follows his introduction into the monastic life and his subsequent "education" that he received while living in the mountainous woods and meadows while tending the sheep. One might be reminded of Saint Anthony the Great or other holy fathers who while never having a formal education were taught directly by the Holy Spirit. Father Cleopa was remarkably well-read and experienced in the Orthodox tradition and in secular disciplines. He was astonishingly knowledgeable about earthly and heavenly mysteries. The life continues with his surprising recognition and election as Abbot of a great historic monastery, years of solitude, and his growth and service as a renowned spiritual father. Following are the subsequent years wherein he is instrumental in re-

building and strengthening the spiritual life of Romania through the last difficult years of communism and finally its fall and the influx of the modern world into Romania. And then his repose in the Lord.

I especially liked the way the book conveyed the spiritual teaching of Father Cleopa, his counsels, not as something separate from his life but intertwined in his daily activities and duties. The content and the easy flowing translation contribute to a sense to what in America might be called meeting "just folks." But while meeting "just folks," we in fact meet a holy elder, great spiritual father, a simple shepherd, yet a master of Orthodox spiritual teaching. It is compelling in its simplicity. It is an encounter with a person who lives Christ, follows Christ in the hardship and reality of day to day life. One meets a Christ-like figure. Not that direct comparisons can be made, but in that respect the book *Father Arseny* comes to mind, and there are other books too that somehow convey not only profound Orthodox Christian teaching, but "life more abundant." It cheers you up to read it.

Do not think that because Father Cleopa was a monastic father, the book is best left for monks and nuns to read. To paraphrase the introduction to the book, the life and teachings of Father Cleopa amply spills over to people in the world who are just living. His life and words of wisdom address some of the most contemporary questions, even problems, that face Christians individually and the Church at large. But in an unimposing manner. It is easy to understand, clear to read and encouraging.

It has been said that the Saints are the keys to our theology: there are Orthodox theology in action, theology in life, incarnate. In that sense this book is alive. Another life of a saint to read? Yes, and it is just what is needed. The door to heaven has been left ajar if anyone is interested.

The book may be ordered from ROEA, PO BOX 185, Grass Lake, MI 49240, phone (517) 522-3656 or email: roeasolia@aol.com for \$19.95 + \$4.00 shipping. *

MUSEUM OF THE ROMANIAN DIASPORA

I am writing to bring to the attention of Solia readers the development of the Museum of the Romanian Diaspora, currently being organized in the city of Fagaras, jud. Brasov. The Museum, whose development is spearheaded by the Negru Voda Cultural Foundation, has already received an allocation of space in the 12th century Fagaras cetate (fortress), and has begun to develop its collection. Fagaras, of course, is an ideal setting for a museum set around the theme of the Romanian Diaspora. It was the center of immigration to the United States in the years before World War I and it is again a zone of emigration of young workers to both America and Western Europe.

My purpose in writing is three-fold. First, I am trying to organize a team of students based throughout the United States who might be interested in conducting oral history interviews with individuals relevant to the collections of the Museum (e.g. immigrants, their families, community personalities) and ask your assistance in directing interested students my way. If you have contacts abroad in other centers of Romanian immigration (e.g., Canada, Australia), I would much appreciate your transmitting this request to them as well. Second, if any of you would be interested to mentor students for this oral history project, I would be happy to assist you. Third, I am also soliciting the help of interested individuals who may be willing to donate objects, photographs, or other relevant materials for the Museum's collection and again ask your assistance in directing individuals my way.

I can assure you that the Negru Voda Cultural Foundation is a worthy and productive group that has enlivened community life and civil society in and around the region. They will make excellent use of these materials and the Museum itself will be an important contribution for the preservation of Romanian cultural memory. The Foundation has been extant since 1994. In that time it has sponsored a wide range of programs and exhibits including an international conference on the Romanian village, now in its second year, the Fagaras Cavalcade," a multi-day event which concerned the significance of the horse in Romanian culture, complete with an art exhibit, student art contest, and even a parade of horses and riders in medieval garb. The latest exhibit at the Cultural Foundation is one devoted to "The Anti-Communist Resistance in Tara Fagarasului."

If you would like more information about the Diaspora Museum project, would like to contribute in any way, or know of others who may be interested please contact me at your convenience.

HIERARCHAL SCHEDULE

October 27. Elkins Park, PA. Descent of Holy Spirit. Deanery Meeting of Clergy and Laity. Evening: Bridgeport, CT. St. Dimitrie. Great Vespers.

October 28. Bridgeport, CT. St. Dimitrie. Hierarchal Divine Liturgy. Banquet in honor of St. Demetrius Feast Day.

November 3-4. Chicago, IL. St. Mary. 90th Anniversary. Saturday: Great Vespers. Dinner. Sunday: Hierarchal Divine Liturgy. Banquet.

November 9-11. Las Vegas, NV. St. Mary Mission. Friday: Pastoral Visit. Saturday: Great Vespers at Greek Church. Reception. Sunday: Hierarchal Divine Liturgy.

November 13-15. Syosset, NY. OCA Chancery. Holy Synod Meeting.

November 18. Southfield, MI. St. George Cathedral. Hierarchal Divine Liturgy. Afternoon: St. Raphael Mission, Detroit, MI. Present for Baptism and performed Chrismation.

November 25. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Hierarchal Divine Liturgy.

November 29. Detroit, MI. Center for Orthodox Christian Studies. St. Andrew's House. Vespersal Liturgy for St. Andrew Feast Day.

November 30. Cleveland, OH. St. Mary Cathedral. St. Andrew Feast Day. Divine Liturgy. Funeral Service for Rev. Fr. Virgil Parvanescu.

December 2. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Hierarchal Divine Liturgy.

December 3. Detroit, MI. Center for Orthodox Christian Studies. Board Meeting.

December 6. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Hierarchal Divine Liturgy for St. Nicholas Feast Day.

December 9. Southfield, MI. St. George Cathedral. Hierarchal Divine Liturgy. Evening: Council of Orthodox Christian Churches Christmas Program at St. Clement Orthodox Church, Dearborn, MI.

December 14. Detroit, MI. Center for Orthodox Christian Studies. St. Andrew's House. Christmas Carol Program.

December 16. Warren, MI. Descent of Holy Spirit. Hierarchal Divine Liturgy. Christmas Program by children. ✱

David A Kideckel, PhD, Anthropology Department, Central Connecticut State University, New Britain, CT 06050. Office: 860/832-2611; Fax: 860/832-2546; Email: Kideckel@ccsu.edu. ✱

SAINT NICHOLAS COMES TO DETROIT

As a gesture of good will, His Eminence, Adam Cardinal Maida, Roman Catholic ranking hierarch in Michigan, presented relics of Saint Nicholas, Archbishop of Myra in Lycea, to His Grace, Nicholas, Bishop of the Greek Diocese of Detroit.

On the eve of December 6, the traditional date of celebrating the life of this 4th Century bishop, services were held at St. Nicholas Church in Troy, Michigan during which, in addition to the presentation, Cardinal Maida stated: "This revered saint of the Third and Fourth Centuries, blessed by both churches, is a worldwide symbol of unity. Everyone knows St. Nicholas. We're coming together to share our roots. Our

common faith is rooted in that little child from Bethlehem."

Bishop Nicholas, whose diocese covers seven states and reports a membership of 100,000, remarked: "To all of us, it is a visible sign of love and mutual affection, as relics are part of the tradition of both churches. And to me, it is a personal honor to provide me with a relic."

The presentation of the relics came about after the Vatican decided to give the relics to the Greek Church in Detroit after the visit of Patriarch Bartholomew as a gesture of friendship which sprang up between Cardinal Maida and the Patriarch during Bartholomew's 2000 visit to Detroit.

It was stated that the relics are to be kept at the diocesan center after a period of time for public veneration. ✱

SOLIA

October 26 - December 18, 2001

We gratefully acknowledge the following donations and subscriptions for the monthly newspaper Solia - The Herald:

FRIENDS

Rev. Dcn. James Rogozan, Livonia, MI.....	\$25.00
Victor Badescu, Morton Grove, IL	\$15.00
Dumitru Dinica, Los Angeles, CA	\$15.00
Teodor Pavel, Chicago, IL	\$15.00
Petar Keta, Cleveland, OH	\$15.00
Maria Gergesco, Los Angeles, CA	\$12.00
Seraphim Beal, Eureka, CA	\$3.00

SUBSCRIPTIONS

Stefan Ghiocel, Phoenix, AZ
Gabriele Butu, Glendale, CA
Maria Radu, Fairview Park, OH
Allen Nick Nencescue, Las Vegas, NV
Maura Andronic, St. Clairsville, OH
Mary Bogdon, Fort Wayne, IN
Rev. Fr. Ioan Ionita, Munster, IN
Letitia Tipei, Champaign, IL
Gayle Woloschak, Darien, IL
Dumitru Branisteanu, Roanoke, VA
Mary Motiu, Orwigsburg, PA
Andre G. Gib, Chandler, AZ
Eli Todoran Sr., Van Wert, OH
George Bodin, Franklin Lakes, NJ
Sylvia Sanders, Gaylord, MI
Tillie Cornell, Orlando, FL
Rev. Djuro Krosnjar, Libertyville, IL
Dr. Arthur Starr, Dover, FL
St. Mary Romanian Orthodox Church, St. Paul, MN
Mary Lazar, Ruskin, FL
Valerio Turgai, Orlando, FL
Dr. George Droubie, West St. Paul, MN
Danny Zoba, Louisville, OH
V. Rev. Spero Page, Worcester, MA
George Galat, Burlington, ON
G. Janus, Montreal, QC

World News

Cont. from page 8

also been reports, officially denied by the Patriarchate, that an internal committee inquiring into corruption was set up by the Church.

Body of St. Luke Gains Credibility

October 16, 2001 (NYT) — A new DNA analysis gives tentative support to the belief that the remains in an ancient lead coffin are those of St. Luke, traditionally considered the author of the third Gospel and the Acts of the Apostles. Dr. Guido Barbujani, a population geneticist at the University of Ferrara, Italy, has extracted DNA from a tooth in the coffin. He concluded that the DNA was characteristic of people living near the region of Antioch, on the eastern Mediterranean, where Luke is said to have been born. Radiocarbon dating of the tooth indicates that it belonged to someone who died between 72 A.D. and 416 A.D. The Evangelist, according to ancient sources, was a physician who was born in Antioch and died at 84 in about 150 A.D. in the Greek city of Thebes. The coffin with his remains was taken to Constantinople, the capitol of the Byzantine empire, in 338 A.D. and later moved to Padua, Italy (1177 A.D.). Bishop Antonio Mattiazzo, bishop of Padua, decided to study the relics after the Orthodox Metropolitan of Thebes, Hieronymos, asked for part of the relics to be donated to the site of Luke's tomb in Thebes in 1992. In 1998, the 400-year-old seals were removed from the coffin and the study began. In October 2000, Bishop Mattiazzo sent a rib from the skeleton for Metropolitan Hieronymos to place in the empty Theban tomb. "I think we should accept that there is no way to tell if it was the Evangelist Luke, but the genetic evidence does not contradict the idea," said Dr. Barbujani. ✱

PARISH REGISTER

BAPTISMS

Borz, Robert Joseph, son of Michael & Lili Borz, Citrus Heights, CA. Holy Resurrection, Hayward, CA. Godparents: Rev. Fr. Dumitru & Ps. Laura Ionescu.

Bucuroaia, Stephanie Cristine, daughter of Florin & Florentina Bucuroaia, Hayward, CA. Holy Resurrection, Hayward, CA. Godparents: Costel & Cristina Nica.

Brotoiui, Teonia Iris, daughter of Constantin & Daniela Brotoiui, Concord, CA. Holy Resurrection, Hayward, CA. Godparents: Doina Vlasache.

Colban, Alexander Dan, son of Dan & Denisa Colban, Tracy, CA. Holy Resurrection, Hayward, CA. Godparents: Dragos & Dana Micodin.

Costache, Catalina Cristina, daughter of Stefan Costache & Marinela Costache-Dumitru, West Hartford, CT. Holy Transfiguration, Hartford, CT. Godparents: Ioan & Ecaterina Baldea.

Craciun, Andreea Francisca, daughter of Sterie & Elena A. Craciun, St. Leonard, QC. St. Nicholas, Montreal, QC. Godparents: Nicolae & Elena Panait.

Dini, Theodora, daughter of Cosmin & Oana Dini, San Jose, CA. Holy Resurrection, Hayward, CA. Godparents: Teodor & Oana-Maria Simion.

Dumitrescu, Andrei, son of Cosmin Laura-Beatrice Dumitrescu, San Jose, CA. Holy Resurrection, Hayward, CA. Godparents: George & Virginia Dicu.

Ilcus, Chloe Dawn, daughter of Joseph & Anne L. Ilcus, Highland Beach, FL. Holy Trinity, Miramar, FL. Godparents: Alexandru & Codruta Boldis.

Ionescu, Alex, son of Rev. Fr. Dumitru & Ps. Laura Ionescu, Hayward, CA. Holy Resurrection, Hayward, CA. Godparents: Rev. Fr. Peter & Presbyteria Kelly Papps.

Ionascu, Madeline Alexis, daughter of Andrei & Nicolle Ionascu, Walnut Creek, CA. Holy Resurrection, Hayward, CA. Godparents: Serban & Luciana Moisei.

Ivanov, William Alexander, son of Pavel & Mihaela A. Ivanov, Washington, DC. Holy Cross, Alexandria, VA. Godparent: Raluca Focseneanu.

Mitchell, Kayla Marie, daughter of Christopher & Kathy Mitchell, New Brighton, PA. St. Elias, Ellwood City, PA. Godparents: Adrian & Stela Draghiciu.

Moga, Timothy Gillem Ionita, son of Dr. Paul & Kristine M. Moga, Canton, MI. Sts. Peter & Paul, Dearborn Heights, MI. Godparents: Walter & Susan Surducian.

Moisisdis, Gabriel Daniel, son of Antonius Moisisdis & Cristina Moisisdis-Negrea, Farmington, CT. Holy Transfiguration, Hartford, CT. Godparents: John & Veronica Jinga.

Mortensen, Ingrid Marie, daughter of Steven & Loredana T. Mortensen, North Miami, FL. Holy Trinity, Miramar, FL. Godparents: Adrian & Gabriela Serbulescu.

Novak, Stephanie Nicole, daughter of Joseph & Monica Novak, Lisbon, OH. St. Nicholas, Alliance, OH. Godparents: George & Helen Blebea.

Peter, David, son of Stefan & Ioana P. Peter, Castro Valley, CA. Holy Resurrection, Hayward, CA. Godparents: Philip & Paula Moise, Marcel & Cristina Sangeorzan,

Macavei & Ionela Sucilea, Teodor & Dorina Lita.

Petrache, Emma Caroline, daughter of Horia & Irina V. Petrache, Ellicott City, MD. Holy Cross, Alexandria, VA. Godparents: Mihail & Mihaela Teodorescu.

Petzinger, Sebastian Ludwig Justin, son of L.A. Manfred & Stratia G. Petzinger, Grand Rapids, MI. Annunciation, Grand Rapids, MI. Godparent: Emilia Calin.

Popescu, Lucas, son of Orest & Codruta Popescu, Cupertino, CA. Holy Resurrection, Hayward, CA. Godparents: Tudor & Raluca Iovan.

Ramirez, Maria Isabela Anais, daughter of Sergio & Monica D. Ramirez, Sunrise, FL. Holy Trinity, Miramar, FL. Godparent: Daniela Dragos.

Rednic, Hanny Maria, daughter of Grigore & Ramona Rednic, Fremont, CA. Holy Resurrection, Hayward, CA. Godparents: Rev. Fr. Dumitru & Ps. Laura Ionescu.

Rosu, Ana Catalina, daughter of Grigore & Luisa Maria Rosu, Sunnyvale, CA. Holy Resurrection, Hayward, CA. Godparents: Mihail & Stefana Suta.

Sava, Iulia Victoria, daughter of Paul & Diana Sava, Stanford, CA. Holy Resurrection, Hayward, CA. Godparents: Bogdan Nitescu and Steluta Ardelean.

Serban, Cassandra Melany, daughter of Catalin & Marica Milica Serban, Hartford, CT. Holy Transfiguration, Hartford, CT. Godparents: Ion & Stefana Marin.

Siladie, Christopher Silvestru, son of Cristian & Nicoleta Siladie, Anaheim, CA. Holy Resurrection, Hayward, CA. Godparents: Rudolph & Carmen Lukas.

Skirpan, Jacob Michael, son of Ryan & Amanda J. Skirpan, Coaopolis, PA. St. Andrew, McKees Rocks, PA. Godparent: Louise H. Skirpan.

Smilovici, Costin, son of Misha & Manuela Smilovici, San Francisco, CA. Holy Resurrection, Hayward, CA. Godparents: Cristian & Iuliana Ruber.

Spirache, Alex, son of Daniel & Ioana C. Spirache, Pompano Beach, FL. Holy Trinity, Miramar, FL. Godparents: Octavian & Cristina Jinga.

Stanculescu, Andrew Constantin, son of Catalin & Mirela Stanculescu, Hayward, CA. Holy Resurrection, Hayward, CA. Godparents: Cristina Lazar and Constantin Sandalovschi.

Taranu, Adrian, son of Clemente & Valentina Taranu, Aptos, CA. Holy Resurrection, Hayward, CA. Godparents: Rev. Fr. Dumitru & Ps. Laura Ionescu.

Vancea, Andrea Diana, daughter of Benjamin & Irina Vancea, Belmont, CA. Holy Resurrection, Hayward, CA. Godparents: Teodor & Luminita Ruva Ciupitu.

Vincent, Merek Augustin, son of Mark & Katherine D.M. Vincent, Berkley, MI. St. George Cathedral, Southfield, MI. Godparents: Charles & Barbara Nanass.

Zmeu, Sandra Louise, daughter of Constantin & Anca C. Zmeu, San Leandro, CA. Holy Resurrection, Hayward, CA. Godparents: Virgil & Irina Stamatoiu.

RECEIVED INTO THE CHURCH

Gilk, Esther Fallone, Gary, IN. Descent of Holy Spirit, Merrillville, IN. Rev. Fr. Adrian Fetea.

Cont. on page 16

FINANCIAL REPORT

EPISCOPATE SUPPORTERS

John T. Bogdan, Glenside, PA	\$100.00
Dr. Gabriel Curtis, Crestwood, NY	\$100.00
Ann & John Dragos, Lexington, KY	\$100.00
Dr/M Gheorghe Marinescu, West Bloomfield, MI	\$100.00
M/M Dimitru Radu, Woodside, NY	\$100.00
George & Mary Ross, Schererville, IN	\$100.00
Maria Timmons, Toronto, ON	\$100.00
Aurelia Buner, Ellwood City, PA	\$50.00
(IMO Husband & Parents)	
Adrian Herlea, Houston, TX	\$50.00
Richard D. Martin, Portland, OR	\$50.00
Daniela Mitescu, Montreal, QC	\$50.00
Rev. Dcn. James Rogozan, Livonia, MI	\$50.00
John & Victoria Roscoe, Regina, SK	\$50.00
Mary V. Marcu, Granville, OH	\$25.00
M/M Ioan Bitang, Skokie, IL	\$25.00
M/M Ovidiu Grama, Berea, OH	\$20.00
M/M Julian Patrascu, Huntington Beach, CA	\$20.00

GENERAL DONATIONS

Holy Cross Ladies Auxiliary, Hermitage, PA	\$500.00
(Ladies Auxiliary Sunday)	
M/M Nicolai Fedorovici, Livonia, MI	\$100.00
Michael & Lilianna Schester, Macomb Twp., MI	\$10.00
Helen Toth, Waterford, MI	\$5.00

MEMORIAM

Zamfira Posteuca, Wilmette, IL	\$20.00
(IMO Husband Vasile)	

EPISCOPATE ASSESSMENTS (DUES)

St. Dimitrie, Bridgeport, CT	\$16,950.00
(2002)	
Descent of the Holy Ghost, Warren, MI	\$13,600.00
(2001)	
Descent of the Holy Ghost, Assiniboia, SK	\$350.00
(2002)	

ST. MARY CHAPEL

Zamfira Posteuca, Wilmette, IL	\$50.00
--------------------------------------	---------

MISSION FUND

St. George Cathedral, Southfield, MI	\$2,500.00
John & Kathy Stanitz, Wheaton, IL	\$100.00
(IMO Parents: Victoria & Constantine Stanitz Sr.)	

CAMP VATRA HEALTH & ADMINISTRATION BUILDING DONATIONS

Lee Moldovan, Canton, OH	\$100.00
(IMO Chico Sandru, Cleveland, OH)	

*Correction: Financial Report Nov. 2001 Edition
Change from Carrie Steski, Winnipeg, MB to Rev. Fr.
Joseph & Psa. Martha MacLellan, Winnipeg, MB
Episcopate Supporter Donation - \$140.00
Memoriams to John Pana & E. Delnea - \$18.00*

Parish Register

Cont. from page 15

Petzinger, Stratia, Grand Rapids, MI. Annunciation, Grand Rapids, MI. Rev. Fr. Anton Frunza.
Shola, Gregory James, West Warwick, RI. St. John, Woonsocket, RI. Rev. Fr. Onisie Morar.
Western, Joseph George, Gary, IN. Descent of Holy Spirit, Merrillville, IN. Rev. Fr. Adrian Fetea.

MARRIAGES

Costache, Stefan and Marinela Dumitru, West Hartford, CT. Holy Transfiguration, Hartford, CT. Godparents: Ioan & Ecaterina Baldea.
Craciun, Ovidiu and Teodora Pogonat, Austin, TX. Holy Trinity, Miramar, FL. Godparents: Dr. Calin & Doina Pernes.
Dahms, Thomas Kevin and Georgeta Buhaescu, Hayward, CA. Holy Resurrection, Hayward, CA. Godparents: Relu & Doina Vasiliu.
Penciu, Gabriel and Camelia Menciau, Pleasanton, CA. Holy Resurrection, Hayward, CA. Godparents: Gabriel & Anda Crina Popa.
Radu-Din, Victor Ovidiu and Carmen Marin, Toronto, ON. St. Andrew, McKees Rocks, PA. Godparents: Rev. Fr. Eugene & Psa. Gabriela Rosu.
Taranu, Adrian and Gabriela Galben, Aptos, CA. Holy Resurrection, Hayward, CA. Godparents: Rev. Fr. Dumitru & Psa. Laura Ionescu.
Western, Joseph George and Esther Fallon Gilk, Gary, IN. Descent of Holy Spirit, Merrillville, IN. Godparents: Sonny & Melissa Stevens.

FALLEN ASLEEP IN THE LORD

Centiu, Cristian, 40. Holy Resurrection, Hayward, CA.
Daba, George J., 75. St. George Cathedral, Southfield, MI.
Daoud, Dorine Mary, 69. Protection of the Holy Mother of God, Falls Church, VA.
Daoud, Georges C., 77. Protection of the Holy Mother of God, Falls Church, VA.
Gligor, Mary, 97. St. George Cathedral, Southfield, MI.
Grigore, Ioan, 63. Descent of Holy Spirit, Elkins Park, PA.
Koltos, Epaminondas Philip, 64. Protection of the Holy Mother of God, Falls Church, VA.
Milovan, Constantin Dean, 78. Holy Trinity, Miramar, FL.
Popa, Elena, 86. St. Nicholas, Montreal, QC.
Popescu, Marius P., 26. Holy Resurrection, Hayward, CA.
Punga, Eva, 85. St. George Cathedral, Regina, SK.
Radu, Natalie S., 81. Descent of Holy Spirit, Elkins Park, PA.
Rosiu, Violet V., 71. St. George Cathedral, Southfield, MI.
Sandru, Helen, 96. St. Nicholas, Alliance, OH.
Susnea, Ecaterina, 79. Holy Resurrection, Hayward, CA.
Tecusan, Gheorghe, 91. Holy Transfiguration, Hartford, CT.

O COMUNIUNE ORTODOXĂ AMERICANĂ

În societatea americană pluralistică în care trăim, oamenii îmbrățișează o multitudine de credințe și filosofii religioase. Prezența religiei creștine în Statele Unite este una puternică, chiar dacă mărturia creștină este divizată în confesiuni, secte, denominațiuni și fel de fel de alte “biserici”. Această divizare a mărturiei de credință o întâlnim și în celelalte două mari religii monoteiste: în iudaism și în islamism. Nu există o “comunitate de credință” a celor trei mari religii monoteiste din America de Nord care să nu aibă variațiile sale de mărturisire a credinței.

Principalele diviziuni în creștinism sunt cel mai frecvent identificate ca fiind Romano-Catolicismul, Protestantismul și Ortodoxia. Protestantismul în America este deseori identificat cu multitudinea de comunități denominaționale care s-au rupt din principalul “curent” al Protestantismului. Una dintre aceste Biserici Protestante tradiționale, Biserica Anglicană, îmbrățișează nenumărate forme de la “Biserica Inferioară” la “Biserica Superioară”, toate fiind cuprinse într-o “Comuniune de Biserici”. Biserica Romei, care odată era monolitică, ni se înfățișează ca acceptând mărturisiri variate, chiar dacă nu se prezintă ca o “comuniune” de biserici precum Biserica Anglicană.

Fondat pe “individualismul neuniform” promovat de Reformatori, Protestantismul așa cum se prezintă în formele “americane” pare să promoveze biserici care pot include variate mărturisiri sub umbrela sa. Aceste mărturisiri pot fi uneori pe muchia unor contradicții mutuale, în timp ce rămân împreună, participând la un anumit tip de organizație ecclesiastică flexibilă. Este o “comuniune de biserici” care permite o asemenea divergență pentru a salva “unitatea” și care face creștinismul să pară unora “estompat”.

Oare Ortodoxia în Statele Unite merge pe un drum asemănător al mărturisirii “egale, dar separate”? De-a lungul deceniilor, fiecare jurisdicție s-a dezvoltat independent de celelalte. Viața tradițională ortodoxă adusă din Europa a fost modificată de dragul “acomodării” la realitățile Lumii Noi. Nu mă refer la aderența la un anumit stil calendaristic, iulian sau gregorian. Mă refer la totala sfîntire a vieții prin participarea la Sfintele Taine ale Bisericii. Oare nu proiectăm noi o imagine distorsionată a ceea ce noi pretindem a fi O Singură Biserică? Și din toate aceste multe imagini, care este cea “ortodoxă”?

Dezvoltându-ne și, în prezent, viețuind ca “separați, dar egali”, am progresat obișnuindu-ne cu variații ale mărturiei ortodoxe într-Un Domn, O Credință, Un Botez. Aceasta aduce confuzie nu numai în mijlocul credincioșilor noștri, dar ne face să părem în ochii

vecinilor noștri ne-ortodocși ca fiind un “conglomerat” de biserici. Suntem percepuți ca fiind un fel de “fедераție” bazată pe bună-înțelegere. Și aceasta nu reflectă adevărata esență a ecclesiologiei ortodoxe.

Deși există parohii și eparhii care slujesc nevoile creștinilor care emigrează (o continuare a acestei mărturii particulare nu diminuează unitatea Bisericii, pentru că pe bazele unității acestor prezente jurisdicții, se va forma Biserica în Statele Unite), nu-i mai puțin adevărat că trebuie să existe o singură mărturie, o singură bună rânduială în Biserică, și un singur sinod al ierarhilor. Cu cât mai mult continuăm să rămânem separați, cu atât ne îndepărtăm unii de ceilalți în practică și în mărturisire. Clericii care sunt membri în diferite asociații, deseori se întreabă: “Ei bine, cum facem?” sau “Cum facem acest lucru?”

O lectură sumară a “Statutelor” și “Regulamentelor” diferitelor jurisdicții ne arată larga interpretare a rânduiei în Biserică. Comparate unele cu altele, aceste statute ne apar ca și cum în fiecare statut este vorba despre o Biserică/jurisdicție complet diferită de celelalte. Datorită acestor variate interpretări, mărturia noastră externă suferă, iar mărturia internă se amână.

Deseori auzim câte un credincios întrebând: “Sunt ei (alte jurisdicții) ortodocși ca și noi?” Ignorarea unității Bisericii este baza concepției greșite a multor creștini ortodocși americani, că, de fapt, Ortodoxia este o colecție de biserici individuale, o simplă comuniune de jurisdicții separate, care aleg să coopereze cu celelalte. Această “cooperare” cred ei, nu este esențială mărturiei Bisericii. Pentru mulți, Biserica în Statele Unite este o “Comuniune Ortodoxă Americană”.

Existența diferitelor tradiții nu face decât să adauge frumuseții mărturiei noastre locale ortodoxe, și aceste tradiții pot să rămână o parte a exprimării americane a ortodoxiei. Însă, am trăit atât de mult separați unii de ceilalți, am creat sau îngăduit să existe sau nu ne-am pus de acord cu realitatea mărturisirii fragmentate, încât această fragmentare s-ar putea să fie mai profundă decât credem. Avem nevoie de unitate pentru a reînnoi darul credinței adus de către înaintașii noștri. Continuând pe căi jurisdicționale separate, ne îndepărtăm de binecuvântările sprijinului reciproc, stabilității și buneii rânduiei, care reprezintă norma în Biserica Ortodoxă și fructul unei autentice mărturii a creștinismului apostolic.

A întârziat destul Biserica în Statele Unite să se adune împreună într-o adunare generală a laicilor, clericilor și ierarhilor din toate “jurisdicțiile” pentru a aduce mărturie comună a unității de credință și a darului Duhului Sfânt.

Haideți să îngenunchem înaintea leagănului Unului Născut Fiu al lui Dumnezeu, care din dragoste pentru noi și-a vărsat sângele Său și a trimis pe Sfântul Duh peste Mireasa Sa, Biserica, pentru a merge să învețe toate neamurile! Haideți să cerem cu umilință să ne ilumineze și să ne călăuzească pentru a ieși din această

Cont. pe pag. 18

AGHIASMA ALUNGĂ

PUTEREA

DIAVOLEASCĂ

Nu m-a suprins când un altar boy m-a întrebat dacă noi, creștinii ortodocși, folosim slujbe de "exorcism." Sunt sigur, curiozitatea lui i-a fost stârnită de filmul *Exorcistul* care recent a fost scos din nou pe piață. I-am amintit mai întâi de slujba de "exorcism" care se face în naosul Bisericii înainte de Botez. Dar, de fapt, toate slujbele noastre religioase și mai ales Sfintele Taine au și putere exorcistă, pentru că ele ne "curăță sufletele și trupurile noastre" întinate de cedarea noastră la ispitele diavolului.

Viețile noastre sunt un efort continuu între bine și rău, între păcat și virtute. Acest efort este o parte din ceea ce Sf. Părinți numesc "războiul spiritual nevăzut." Când cedăm ispitelor diavolești, ne însușim ceva din puterea lui distructivă. Dacă cedăm complet, noi ne umplem cu pasiune și suntem posedați de diavol. În acest caz, biserica folosește servicii care au putere de exorcism - de alungare a diavolului și a puterii lui. Prin aceasta sufletele se eliberează din întuneric și stricăciune.

O slujbă a bisericii noastre care are o alură mai accentuată de "exorcizare" este și "ierurgia" sfințirii apei, sau *aghiasma* (derivat de la cuvântul grecesc "*agiasmos*" care înseamnă sfințire). Cuvântul *aghiasma* este uneori întrebuințat în popor atât pentru a numi slujba cât și apa sfințită.

Sfânta Biserică prevede două servicii de sfințire a apei: Sfințirea cea mică și Sfințirea cea mare. Cea dintâi se săvârșește la începutul lunii sau la orice trebuință, cum ar fi: sfințirea casei, a icoanei, etc. Sfințirea cea mare a apei este săvârșită doar în ajunul și la praznicul Botezului Domnului, a Bobotezei. După tradiție, apa sfințită în Ajunul Bobotezei se folosește la "iordănit" adică la binecuvântarea caselor de către preot, iar cea din ziua Botezului Domnului se păstrează pentru a se folosi și bea spre tămăduire trupească și sufletească în decursul anului.

Apa proaspătă este sfințită printr-o epicleză îndoită și cu o rugăciune scrisă din nou de Sf. Sofronie al Ierusalimului. Când preotul în timpul slujbei scufundă Crucea și busuiocul în apă amintește botezul lui Hristos. Iar pentru noi această sfințire devine o reînnoiere a "harului Botezului primit în ziua Botezului nostru." De vreme ce însuși Hristos atinge și sfințește apele, credem cu adevărat și cântăm că "astăzi firea apelor se sfințește." Apele sunt sfințite în ziua mare a Bobotezei, deoarece Biserica nu numai comemorează Botezul Domnului, ci îl actualizează, ca și cum ar avea loc în văzul nostru, acum și aici. Aghiasma, fiind sfințită prin *puterea, lucrarea și pogorârea Sf. Duh*, exprimă deplinătatea lucrării Duhului Sfânt în viața

bisericii și a credincioșilor ei.

Puterea exorcistă a sfințirii apei poate fi detectată în unele petiții ale Ecteniei ale acestui serviciu:

"Pentru ca să se zdrobească satana sub picioarele noastre și să se risipească tot sfatul viclean care se pornește asupra noastră, Domnului să ne rugăm"

"Pentru ca să ne scoată pe noi, Domnul Dumnezeuul nostru, din toată vrăjmășia și ispita, care ne stă împotriva, și să ne facă vrednici de bunătățile cele făgăduite, Domnului să ne rugăm."

Apa sfințită are o mare putere de curățire duhovnicească, de alungare a duhurilor necurate, de vindecare și sfințire deoarece ea ne dăruiește însuși harul lui Hristos, care a sfințit apele prin botezul său în Iordan. De aceea, păstrăm apa sfințită în Biserică și în locuințele noastre tot anul, care rămâne nestrucată și proaspătă ca un leac spiritual, chiar așa cum ne rugăm:

"Fă-o pe dânsa izvor de nestrăciune, dar de sfințenie, dezlegare de păcate, vindecare de boli, diavolilor pieire, de puterile cele potrivnice neatinsă, plină de putere îngerească. Ca toți cei ce se vor stropi sau vor gusta dintr-însa să o aibă spre curățirea sufletelor și a trupurilor, spre vindecarea patimilor, spre sfințirea caselor și spre tot folosul de trebuință."

Și din rugăciunea aceasta a Sf. Sofronie a Ierusalimului, vedem că una dintre puterile aghiasmei este și aceea de exorcism, de alungare a diavolilor.

Este bine să profităm în acest sezon al Bobotezei și să ne sfințim casele. Casa este sfințită și devine ca o biserică, o biserică din Biserica cea mare și sfântă. Ea apără casa de foc, de potop, de vrajbă. Oamenii din casă sunt binecuvântați. Apa sfințită este folosită pentru vindecarea sufletelor și a trupurilor noastre, pentru alungarea blestemului și are puterea de a ierta păcatele mai mici. Ea aduce pace în casă și familie. Este ajutor la toată nevoia și necazul. Sunt într-adevăr multe beneficiile sfințirii caselor noastre.

Dar să nu uităm că binecuvântarea cu apa sfințită are, de asemenea, putere de alungare a diavolului și de a-l ține departe de la casele noastre. În lupta noastră continuă de a ne mântui sufletele, avem nevoie de ajutorul lui Dumnezeu de a respinge pe cel rău și pentru a ieși din întunericul păcatelor și pentru a urma pe Iisus și învățăturile Lui. Un mod efectiv de a primi ajutorul lui Hristos împotriva celui rău este aghiasma și sfințirea cu ea. ✱

Pr. Cornel Todeasa

O Comuniune Ortodoxă ...

Cont. de la pag. 17

stare de stagnație în care ne aflăm! Haideți să nu mai continuăm pe calea "egali, dar separați", ci mai degrabă "uniți" pentru a aduce o singură mărturisire a credinței o dată pentru totdeauna descoperită sfinților! ✱

+NATHANIEL, Arhiepiscop

SF. GRIGORIE DE NAZIANZ SAU TEOLOGUL

(329-389)

Sf. Grigorie de Nazians este unul dintre cei mai de seamă sfinți ai Bisericii creștine, care alături de Sf. Vasile care alături de Sf. Vasile cel Mare și Sf. Ioan Gură de Aur — alcătuiesc treimea de arhieriei cea mai importantă a epocii de aur a creștinismului.

S-a născut la Arianz la 329 dintr-o familie aristocrată, ca fiu al episcopului Grigorie și al Nonei, o creștină pioasă și energică. A avut un frate, Cezar — medic — și o soră, Gorgonia. Atunci episcopii erau căsătoriti.

Face studii scrise în Cezareea Capadociei — unde cunoaște pe marele Vasile, apoi în Cezareea Palestinei, în Alexandria și în Atena, unde rămâne ani și unde are ca profesori pe celebrii Himeriu și Proheresiu. Leagă una dintre cele mai frumoase prietenii ale antichității creștine cu Sf. Vasile, necunoscând decât două căi — cea a școlii și cea a Bisericii — studiind retorica, filozofia și științele profane.

Revenit în patrie, primește botezul și este chemat de Vasile la mănăstirea sa din Pont, unde vor alcătui prima Filocalie. Fire retrasă, sensibilă, contemplativă, Grigorie dorește să devină monah, dar tatăl său și credincioșii îl vor preot, fiind hirotonit, împotriva voinței lui, de Crăciunul 361.

În 371 este sfințit episcop de Sasima — unde n-a ajuns niciodată — iar în 374, la moartea părinților, se retrage la mănăstirea Sf. Tecla din Isauria. În 379, la stăruința delegaților Patriarhiei de Constantinopol, vine în capitala imperiului pentru a întări Biserica de acolo, deschizând o capelă, numită simbolic "Învierea" — unde ține cunoscutele sale cinci **Cuvântări teologice**, prin care câștigă elita intelectualității și sufletul credincioșilor. La 27 nov. 380 este instalat ca episcop al cetății de însuși Împăratul Teodosie și participă la Sinodul II ecumenic, pe care-l prezidă. Contestat de episcopii egipteni și macedonieni, își dă demisia și în iunie 381 revine la Nazianz, unde se ocupă de episcopia locală un timp, iar în 383 se retrage la Arianz, petrecând ultimii ani ai vieții în rugăciune și studiu și murind în 389, la 60 ani.

Opera Sf. Grigorie de Nazianz este bogată, fiind alcătuită din cuvântări, poezii și scrisori.

Cuvântările sau discursurile sunt 45 la număr. Cele mai importante sunt cele cinci **Cuvântări teologice**, îndreptate împotriva erezilor arienilor. Sf. Grigorie precizează că nu oricine, oricând și oricum poate vorbi despre Dumnezeu și că învățătura despre Sf. Treime, întrupare, mântuire și taine este socotită dogmă, deci asupra ei nu se poate filozofa. Dumnezeu nu poate fi cunoscut pe cale rațională, existența Sa dovedindu-se prin faptele lumii create. Fiul este deoființă cu Tatăl, iar Sf. Duh există prin purcedere.

Teolog prin excelență al Sf. Treimi, Sf. Grigorie stabilește cel dintâi specificul persoanelor divine și raportul dintre ele. Ființa, necrearea și dumnezeirea

sunt comune Tatălui, Fiului și Sf. Duh. Fiul și Sf. Duh au în comun faptul că sunt din Tatăl; Tatăl are specific născuterea, Fiul nașterea iar Sf. Duh, purcederea. Susținând unitatea persoanei în Hristos, afirmă că cele două firi — divină și umană — ale Mântuitorului sunt unite după esență, nu după har, consecința fiind că Sf. Fecioară Maria este Născătoare de Dumnezeu. Deosebirea socială din lume provine din păcat.

Dintre Cuvântările la sărbători mari amintim pe cele de la Naștere, de la Botez, de la Înviere și de la Rusalii, de o rară înălțime religioasă și literară.

Cuvântările funebre — necrologurile — sunt patru (la moartea fratelui Cezar, a surorii Gorgonia, a tatălui său și a Sf. Vasile), fiind creatorul acestui gen în literatura patristică, după modelul encomiului (cuvântării de laudă) păgân.

Cuvântările în cinstea sfinților sau panegirice tratează despre Sf. Ciprian, și Sf. Atanasie cel Mare.

Cuvântările ocazionale se referă la apărarea pentru fuga sa în Pont, justificând de ce fugise de preoție, care este un adevărat Tratat despre preoție, sau la despărțirea de credincioșii din Constantinopol, după ce a demisionat ca episcop al capitalei.

Opera poetică este de o deosebită frumusețe, fiind creatorul poeziei creștine în măreția sa clasică. A scris 507 poezii cu 18000 versuri, care se pot împărți în poeme teologice și istorice, cu epigrame și epitafe. Ele se adresau mai întâi tinerilor creștini, spre a-i face să înțeleagă dogmele prin frumusețea și splendoarea artei, apoi serveau pentru combaterea ereticilor, care și ei foloseau arta poetică, în sfârșit demonstrau păgânilor că și creștinii îi pot egala în arta poetică.

Ne-au rămas de la Sf. Grigorie de Nazianz 38 poeme dogmatice asupra Sf. Treimi. Iată, de ex., unul versificat în românește, intitulat "**Rugă de seară**" La ceasul de taină, la ceasul de noapte / Când somnul în suflet îmi picură șoaapte / Primește cântare din minte firavă / Treime unită-ntr-o singură slavă / Lumină dai lumii, lumină rămâi / Ca tainica beznă a nopții dintâi / Doar Tu ai gonit-o, graiuri cerești / Ca lumea-n lumina dintâi s-o zidești / Din humă nascândă-n grăunții pribegi / Tu lume făcut-ai, cu chipuri și legi / Purtându-și în fașă podoaba de-acum / Statornic rotită pe veșnicu-i drum, / Și-a omului minte, ceresc luminată, / Primi-nțelepciune, gândire curată, / Cuvântul Treimii prin ea să cuvânte / Ca soarele-n apa luminii răsfrânte, / Lumina Ta lină, lumina senină / Făptura întregă o scaldă-n lumină / ..."

40 poeme sunt morale și 206 istorice și autobiografice, în care își exprimă gândurile și sentimentele intime, profunda sa afecțiune pentru părinții și prietenii decedați, speranțele, dorințele și chiar deziluziile sale. Cel mai lung este poemul Despre

Cont. pe pag. 21

CÂT DE CREȘTIN ESTE POPORUL ROMÂN?

Lauda de sine nu miroase (a) bine - spune un proverb. Și, totuși, unii dacă nu se laudă nu se simt în apele lor. Când suntem arătați cu degetul de către Occident pentru păcatele noastre, ne indignăm și imediat vine replica cu întâietățile noastre: elevii-olimpici, sportivii, savanții, artistii, meșterii populari. Și avem cu ce ne mândri, numai că și "coada e groasă," suntem primii și la alte cele: fumat, TBC, sifilis, SIDA, consumul de alcool, hoție, analfabetism (real), râie, trândăvie, sărăcie și mazăcie etc. Dacă la aceste "calități" adăugăm caracterizarea făcută strămoșilor noștri de către Herodot sau cea formulată de S. Pușcariu despre străbunii mai apropiați de zilele noastre, profilul psihomoral al românului nu este deloc măgulitor și este departe de ceea ce s-ar putea numi "model creștin", cu toate că și în acest caz ne place să ne lăudăm că suntem primii creștinați din Europa. Din smerenie și bun simț nu ar trebui să trîmbițăm acest lucru. Lauda e un semn al mândriei, iar mândria este un mare păcat. Că avem niște "vârfuri"? Toate popoarele au. Pe noi păcatele și viciile ne precovârșesc. Atunci se naște întrebarea: Deși creștinismul are atâta vechime pe meleagurile românești, credința ortodoxă a fost / este o trăsătură definitorie a portretului moral al românului? Un răspuns ni-l poate da un "sondaj" indirect: frecventarea bisericii de către enoriași. De pildă, într-un sat cu 1500 locuitori, duminica, la Sf. Liturghie vin aprox. 50, iar în alte sărbători - mult mai puțini. Doar de Paște, bisericile și ogrăzile acestora sunt pline, ca după luarea luminii și câteva cântări de laudă, majoritatea "râvnitorilor" creștini să se grăbească acasă, la somn și ghiftuire. Proportia de mai sus dintre bisericoși și "nefricoși" se poate constata în orice localitate.

STATISTICI DUREROASE

Învățătura creștină recomandă ca în fiecare duminică să **participăm**, cu toate disponibilitățile noastre sufletești, la Sf. Liturghie, nu doar să **asistăm**, pasivi, ca la un spectacol. Sf. Slujbă trebuie **parcursă** în întregime. A o "gusta" fragmentar e un semn de sfidare, de mândrie. Mulți vin târziu la Marea Rugăciune, alții pleacă devreme, chiar în momentele ei esențiale, mulți nu mai ascultă predica (explicarea pericopelor din Sf. Evanghelie), fiecare cum consideră că și-a făcut datoria față de Biserică și Dumnezeu. Eu doar constat, Cel-de-Sus știe a cântări evlavia, puterea credinței și valoarea sufletului oricărui dintre noi. Chiar dacă particip la întregul ritual liturgic, eu poate sunt un mare păcatos (astfel de fapt, mă și consider!). Gândesc, totuși, că aprinzând o lumânare, luând parte la un crâmpel de rugăciune, plecându-se în fața unei icoane, smerindu-se într-un colț al bisericii, creștinul menține legătura cu Sf. Treime. În ce măsură, nu ni-i dat nouă a judeca. Doar proporția, amintită mai sus de 1 la 300 (alteori de 1 la 500) dintre "rugători" și indiferenți este îngrijorătoare. Evident că, dacă unul se roagă, ceilalți 300 sau 500 sau 1000 au, în același timp, preocupări lumești. Aceasta este voia lor. Dumnezeu nu constrânge pe nimeni să 1 se închine și să proslăvească Biserica Sa. De aceea, cei mai mulți aleg starea de lenevie. "Dacă voiește cineva să vină după Mine, să se

lepede de sine ... Căci de cel ce se va rușina de Mine și de cuvintele Mele, de acesta și Fiul Omului se va rușina, când va veni întru slava Sa și a Tatălui și a Sfinților îngeri" (Luca 9:23,26; Ioan 14:15; 5:15). Primul lucru pe care Sf. Efrem Sirul îl cere lui Dumnezeu este acela de a nu-i da duhul trândăviei, și în sens duhovnicesc, și în cel lulesc, care duce la mulțime de greșeli și de păcate. Omul, complăcându-se într-un "dolce famiente", își va păgubi sufletul, va fi ispitit să-și "omoare cumva timpul", dar nu în mod util, ci dăunător sieși și societății. Este aproape o regulă că un pierde-vară va nesocoti și va încălca poruncile dumnezeiești, dar și legile sociale. Trândăvia cerșetoria, hoția, indolența sunt epitețe pe care Herodot le atribuie strămoșilor noștri. Desigur, trebuie să fim rezervați față de afirmațiile istoricului, deși toate acestea le regăsim în comportamentul și atitudinea românului creștin de astăzi.

CĂDERI ÎN LANT

Proliferarea astăzi la noi a infracțiunilor de tot felul este și efectul educației materialist-ateiste propagate în România atâtea decenii, dar și al abdicării conștiinței a oamenilor de la dogmele creștine. Pentru cel ce omoară, jefuiește, violează, torturează, agresează, nu există Dumnezeu. El nu are frică nici de Cel-de-Sus, nici de cei de jos (autoritățile statului). Vina pentru comportamentul lor nu o poartă capitalismul furibund de la noi, nici sărăcia (altădată, oamenii noștri au fost mai săraci, dar aveau frică de Dumnezeu!), nici modelul occidental (unde infracțiunile sunt mult mai puține decât la noi), ci libertinajul, democrația rău înțeleasă ("fac ce vreau"), îndepărtarea completă de Biserică și Dumnezeu a cel puțin două generații de îndoctrinați de marxism care s-a suprapus peste tembelismul nostru ancestral. Pe fondul unui psihism labil, a tarelor psihosomatice incontroabile, a lipsei unei educații creștine ori moral-lace, mai ales tineretul își consumă energiile și imaginația în direcții total dăunătoare: de la infracțiuni violente până la cele "nevinovate," cum este mulțimea de droguri. "Să nu ucizi, să nu precurvești, să nu furi, să nu-ți faci chip cioplit etc." (v. Marcu 10:19) au devenit puerile și irelevante. Ele nu mai au nici o autoritate morală asupra incultului teribilist. Că s-a ajuns la o asemenea degradare a imaginii creștinului se datorează și instituțiilor "afere": Părinții sunt indiferenți, Biserica neputincioasă, Școala absentă, Televiziunea criminală, o parte din presă obscenă, societatea promiscuă.

ÎNTRU CREDINȚA CURATĂ ȘI INFATUARE

În această conjunctură, cel ce își menține verticalitatea morală rămâne un creștin. Pentru că doar prin ispite și suferințe ne putem mântui. Dacă se găsesc zilnic câteva zeci de sclerați care sfidează învățăturile noastre bisericești, nu înseamnă că tot poporul este ticălos sau ticăloșit. Este adevărat că liniile **negre** conturează un portret, celelalte culori ale spectrului dau însă profunzimea și esențele imaginii. Tot așa de adevărat este că răul (negrul) se extinde mai repede decât binele și afectează alte și alte suflete. Tânărul neinstruit și educat formal în școală de până la 1989, în condițiile actuale de globalizare,

de europenizare și desacralizare, perfidă, a întregului spectru al vieții ortodoxe, se clatină între dubii și tentații. Poruncile dumnezeiești ca și cele bisericești, care sunt păcatele împotriva Duhului Sfânt, care sunt cele strigătoare la cer sau cele capitale sunt străine / necunoscute majorității oamenilor. La acestea, este necesar să adăugăm un nou decalog, modern: Să nu fumezi; Să nu abuzezi de alcool; Să nu te droghezi; Să nu te prostituezi; Să nu poștești persoane de același sex cu tine; Să nu abuzezi sexual de minori; Să nu violezi; (Mamele) să nu avorteze; Să nu trăiești în concubinaj; Să-ți respecti familia; Să-ți iubești copiii; Să nu abandonezi copiii; Să nu te închini noilor idoli, uitându-l pe Dumnezeu; Să învingi ispitele bunăstării și ale luxului etc. Și poruncile vechi, și cele mai noi sunt sistematic încălcate.

Ca și în vechime, ca să fugă de vârtoarea lumii, mulți tineri se retrag în pustietate - în schituri și mănăstiri - unde înalță rugăciuni pentru mântuirea acestui neam urgisit de istorie. S-a lansat ideea că România va deveni centru ecumenic mondial (Niște "profeți" au și ridicat o ciudată biserică la Pucioasa în acest scop), că Maica Domnului este ocrotitoarea cu prioritate a României (De-ar da Domnul să fie așa!). Sunt certitudini? Nu au cum fi, din moment ce viața noastră se desfășoară sub semnul Tainei și al vocii lui Dumnezeu. Sunt visuri trufașe și amăgitoare care vorbesc încă o dată despre pervertirea spiritului creștin de la noi? Mai degrabă așa.

"DECALOGUL" SATANIC

Un popor în care 3 din 5 oameni lucrează împotriva

Duhului Sfânt nu poate fi plăcut lui Dumnezeu, iar neamul românesc, cu ajutorul satanei roșii, și-a ucis sentimentul creștinesc pentru a deveni slujitor al mamonei (Matei 6:24; Luca 6:13). De-a lungul secolelor, credința a scăzut, s-a diluat datorită diverselor curente "înnoitoare" în filosofie și cultură care s-au insinuat în laicizarea bisericii (mai ales în Occident). Fenomenul se resimte mai puternic astăzi, când fronturile de luptă împotriva Bisericii s-au înmulțit. Sf. Părinți atoniți se uimeau de viața "îngerească" pe care o duceau predecesorii lor, care, la rândul-le, lăudau tăria credinței celor vechi, care au devenit martiri. Întotdeauna au existat în societate slujitori ai celui necurat, doar mărturisirea lui Hristos a slăbit încetul cu încetul. Astăzi, un decalog al nemerniciei poate suna așa: 1) Eu sunt dumnezeul tău; mașina, computerul, televizorul; 2) Idoli mei ciopliți sunt vedetele muzicii și ai sportului; 3) Batjocoriți numele lui Dumnezeu că nu veți păți nimic; 4) De ce să cinstim Duminica? E o zi ca oricare alta; 5) Abandonează-ți părinții. Să-ți fieție bine; 6) A ucide este o faptă bună (normală); 7) Trăiește-ți viața cum vrei și cu cine vrei; 8) A fura e o meserie; 9) Minciuna este mai necesară decât adevărul; 10) Trăiește-ți viața din plin aici, căci dincolo nu vei avea nimic (!). Cei care practică un asemenea decalog, indiscutabil nu pot fi numiți creștini. Feriți-vă de o viață fără Dumnezeu și rugați-vă pentru cei fără vlagă duhovnicească, să se întoarcă pe Calea cea Adevărată. ✱

V. Vitalie

Articol preluat din Revista "Credința Ortodoxă", a Episcopiei Romanului, luna august, 2001.

Sf. Grigorie De Nazianz ...

Cont. de la pag. 19

viața sa, 1949 iambi, principalul izvor al vieții sale și "capodopera întregii literaturi grecești în geniul autobiografiei" — cum scria J. Quasten. Își înrădăcinează inspirația în tradiția clasică, luând tot ce-i util unei filozofii creștine, dar formând o nouă lucrare ce poartă marca sufletului său religios.

Scrisorile sunt în număr de 245, unele având caracter dogmatic, împotriva ereziei apolinariste, caracterizate prin concizie, claritate și grație. Este primul autor creștin grec care a publicat o colecție a propriilor sale scrisori, făcând o adevărată teorie a epistolografiei.

Cultul Bisericii Ortodoxe păstrează piese alcătuite de Sf. Grigorie de Nazianz, mai ales la Crăciun și Paște, devenite imne. De ex.: "Fecioara astăzi pre Cel mai presus de ființă naște și pământul peșteră Celui neapropiat se aduce. Îngerii împreună cu păstorii îl preamăresc, iar magii cu steaua călătoresc. Că pentru noi s-a născut Prunc tânăr, Dumnezeu cel mai înainte de veci" sau "Ziua Învierii și să ne luminăm cu prăznuirea și unii pre alții să ne îmbrățișăm și să iertăm toate pentru înviere și să zicem fraților și celor ce ne urăsc pe noi; și astfel să strigăm; Hristos a înviat din morți, cu moartea pre moarte călcând și celor din morminte viață dăruindu-le."

Unul dintre cei mai mari teologi ai secolului al IV-lea, teologul consacrat al Sf. Treimi în Răsărit, proclamat de Sinoadele II și III ecumenic ca "cel Mare" sau "Teologul" — apelativ cu care numai Sf. Evanghelist Ioan mai fusese supranumit înaintea lui, unul dintre cei mai mari predicatori ai secolului IV, mare poet al Bisericii creștine, exigent pastor sufleteș cultivând asemenea lui Platon, Homer și Cicero, prietenia, creator al genurilor literare ale autobiografiei și necrologului — cum scria regretatul dr. prof. Ioan Coman — Sf. Grigorie de Nazianz a fost un mare îndrumător al tinerilor preoți prin tratatul său "Despre Preoție" (Despre fuga sa din Pont, definindu-o ca "arta artelor și știința științelor" și precizând că misiunea preoțească este o chemare de sus care cere și o aleasă pregătire teologică și științifică. Taina preoției este înfricoșătoare, plină de răspundere, dar sublimă și majestuoasă, de ea neputându-se apropia oricine, ci numai cei cu adevărat curați la trup și suflet. Această lucrare a servit ca model cunoscutului Tratat despre Preoție al Sf. Ioan Gură de Aur sau celui al Sf. Grigorie cel Mare pentru Cartea regulei pastorale.

Este prăznuit singur la 25 Ian. și cu Sf. Vasile și Sf. Ioan Gură de Aur la 30 Ianuarie. ✱

Pr. Prof. Dr. Cezar Vasiliu

Articol preluat din volumul "istorie și credință", București, 1997.

ESTE ÎNGĂDUIT CREȘTINILOR ADEVĂRAȚI SĂ CREADĂ ÎN SUPERSTIȚII?

Despre superstiții și rolul lor negativ în viața religioasă s-a scris foarte mult. În acest sens, merită să fie amintite măcar studiile temeinice ale regretatului profesor de Istoria religiilor diac. prof. dr. Emilian Vasilescu, de la Facultatea de Teologie și apoi Institutul Teologic universitar din București, care cu acrvia și meticulozitatea care l-au caracterizat, a lăsat foarte prețioase precizări și definiri a ceea ce înseamnă fenomenul superstițios și caracterul lui nociv în viața religioasă. În acest sens, amintim studiile: *Religie, superstiție, ocultism, spiritism și teosofie*, în "Studii teologice" I (1949), nr. 5-6, p. 304-325; *Spiritismul, o primejdie religioasă, morală și socială*, în "Studii Teologice", V (1953), nr. 7-8, p. 454-470; *Divinația, falsă prezicere a viitorului*, în "Studii teologice" V (1954), nr. 9-10, p. 554-576 și *Lupta preotului împotriva superstițiilor și ocultismului*, în "Glasul Bisericii", XV (1956), nr. 10, p. 556-563. Câți vor fi citit atunci eruditele și temeinicele sale studii, câți le vor mai fi răsfoit între timp sau câți mai știu astăzi de ele, după aproape o jumătate de secol, este greu de spus. Cert este însă că fenomenul superstițios sau superstiția în general, este o realitate în viața credincioșilor noștri.

Din discuțiile avute cu păstoriții noștri, din practicile pe care le observăm că există în viața lor, din întrebările pe care ni le pun în diverse ocazii, ne dăm seama că, deși ne aflăm după două milenii de creștinism și în vremea dezvoltării tot mai rapide a științei și tehnicii în general, superstiția este încă puternică în mentalitatea și mai ales în practica religioasă a păstoriților noștri. Ceea ce trebuie subliniat este însă faptul că superstiția nu este numai apanajul omului simplu sau neinstruit, ci o întâlnim și în lumea intelectuală, ba, uneori, parcă mai puternică în acest mediu. Aceasta ne face să credem că ea nu ține de fenomenul cultural, adică de pregătirea sau lipsa instrucției culturale în general, ci mai degrabă de necunoașterea adevărurilor de credință și de lipsă de practică a unei vieți religioase adevărate.

În această privință, trebuie subliniat faptul că Biserica a condamnat dintotdeauna superstiția și a considerat-o ca pe un lucru negativ, foarte păgubitor vieții religioase adevărate. Ea a considerat aceste rătăcirii ale spiritului omenesc, ca pe credințe și practici care nu sunt conforme cu adevărul revelat și cu învățătura corectă a Bisericii, după cum ele nu corespund nici adevărului științific, pe care Biserica l-a apreciat întotdeauna (Vezi diac. prof. dr. Emilian Vasilescu, *Lupta preotului*, p. 556). Aceste superstiții pot fi credințe și practici milenare păstrate până astăzi, reminiscențe din religiile, care au premers creștinismului, altele care au apărut în vremurile mai noi, iar altele apar ca prelucrări sau sistematizări, sub altă formă și înfățișare, cu coloratură fals științifică, a vechilor superstiții. În special

merită amintite cele inspirate din sistemele de gândire din Orientul îndepărtat sau din concepții antice care au invadat gândirea europeană și care astăzi se fac tot mai simțite. Dar, oricare ar fi proveniența și forma lor de manifestare, trebuie să știm că ele sunt foarte periculoase fiindcă devin o adevărată "religie a fricii și a groazei" (prof. Emilian Voințchi, *Despre superstițiune*, Cernăuți, 1893, p. 5). Uneori ele sunt atât de puternice încât sunt mai importante și mai respectate decât învățăturile și practicile autentice creștine. Ele sunt mult mai puternice în lumea satelor, dar nu lipsesc nici din mediul urban. Ele sunt mai frecvente în domeniul vindecării bolilor sau al raporturilor dintre oameni, care pot fi îmbunătățite sau înrăutățite de puterea vrăjilor făcute de o "babă" sau "vrăjitoare".

De aceea, nu ne mai surprinde astăzi că vedem pe toate posturile de televiziune, de la cel național până la cel particular și de la cel mai bun până la cel mai de proastă calitate, o întreagă propagandă făcută vrăjitoarelor, de fel de fel de impostori, care induc lumea în eroare, afirmând că boli sau situații din viața de familie pot fi rezolvate prin "darul" sau "harul" acestor "vindecători", prin vrăjile sau descântecele lor. Câte persoane, nu se plâng sau spun că le-a fost trimisă o boală de către cineva, prin intermediul vrăjitoarelor, că li s-a dat argintul viu, care le-a într-o stare de boală sau suferință incurabilă, că li s-au "legat" bărbații -, că li s-au "legat" cununiile pentru a nu se mai putea căsători, că li "s-a făcut pe ursită", spre a se căsători cu persoana dorită, că au fost deoc "heate", că li s-au "pus cuțitele" spre a se îmbolnăvi, că li s-a luat mana vacii sau a holdei. Câte din aceste persoane, merg la medic pentru a constata cauza bolii și a se trata corespunzător sau la preot pentru a le face o slujbă pe măsua cererii sau a suferinței pe care o au? Aproape toate merg la vrăjitoare, care nu sunt altceva decât persoane lipsite și de cultură și de credință, care amestecă fără frică și nepermis, lucrurile sfinte cu cele lumești, nefăcând altceva decât să escrocheze lumea naivă și credulă care apelează la asemenea "tămăduitori". Câte femei nu se plâng că au fost prădate, fără să-și dea seama de toate bijuteriile pe care le-au agonisit într-o viață sau de sume imense de bani de către asemenea vrăjitoare, fără să simtă, cum este și normal, vreo îmbunătățire a situației lor?

Ce să mai spunem când constatăm că și astăzi mai există credință în stafii, strigoi, moroi, vampiri, știme, iele, rusalii, șamca, avestița, potca etc. (Vezi diac. prof. dr. Emilian Vasilescu, *op. cit.*, p. 558). De curând am avut surpriza să vedem pe postul de televiziune un cetățean dintr-o localitate de moți, din Apuseni, care ne-a expus cu lux de amănunte cum distruge el strigoi,

vampirii sau moroi din satul respectiv, dezgropându-i și înțepându-le inima cu un par ascuțit sau arzându-o, pentru a nu mai produce boală și suferință celor rămași în viață, pe care nu-i iubește sau care i-au făcut un rău. De asemenea, am văzut cu câtă convingere și credință îl susținea, în afirmațiile sale, soția sa. Ce este această practică decât o incredibilă și teribilă profanare de morminte de care nu avem voie să ne batem joc?

Cât privește categoria de superstiții, încadrate sub titlul de "semne prevestitoare", ele sunt încă și mai frecvente. Câți nu sunt, cei care se așteaptă la o veste sau întâmplare rea dacă le țiue urechile sau li se zbate o pleoapă, dacă aud cucuveaua cântând sau câinele urlând, dacă se întâlnesc cu un preot, cu un mort, cu iepurele care taie drumul, dacă troznește mobilierul sau icoana, dacă se sparge o oglindă, dacă țiue tăciunile în foc, dacă ne iese cineva în cale cu vasul gol, dacă se varsă sarea din solnița sau chibriturile din cutie, dacă visează ceva urât și altele asemenea acestora (*Ibidem*, p. 558). Nu de mult a apărut pe piață cartea autoarei Marie Conpol, "*Cum să-ți interpretezi visele. Dicționar de simboluri onirice*", la o prestigioasă editură, Humanitas, București, 2000, la care se pot adăuga cele vechi, între care putem menționa *Trepetnicul cel Mare*, 1922, care interpretează toate semnele, bătaia ochilor, a buzelor, toate mișcările și încheieturile corpului omenesc și care pot provoca un extraordinar act de autosugestie, acolo unde nu este lumina credinței și a științei.

Nici latura superstițiilor legate de ghicitul viitorului nu este mai puțin reprezentată: bobii, ghiocul, zarurile, ghicitul în palmă, în cărți, în zodiac, în cafea, în splina porcului care ne spune cum va fi iarna, în parii gardului, numărați de fetele nemăritate, turnarea cositorului și altele, sunt practici la care apelează încă o mulțime de persoane, în special femei și care dau de lucru atâtor așa-zise ghicitoare care nu sunt altceva decât șarlatance care profită masiv de naivitatea și starea sufletească deosebită a celor creduli, care apelează la ele, în schimbul unor daruri sau sume imense de bani, fără vreun rezultat. (*Ibidem*, p. 558).

Cele mai multe superstiții sunt însă legate de marile evenimente din viața omului: nașterea, căsătoria și moartea. Câte interdicții și recomandări nu sunt legate de viața leuzei, adică a celei care naște, în timpul și după nașterea copilului, care au drept scop să asigure o naștere ușoară și mai ales o "soartă" fericită noului născut, așa cum o decid Ursitoarele. Ele merg până acolo încât interzic mamei să participe la botezul propriului ei copil, chiar dacă a trecut termenul de 40 de zile sau de curățire (vezi pr. prof. dr. Nicolae Necula, "*Tradiție și înnoire în slujirea liturgică*", Galați, 1996, p. 161-164). Cât privește căsătoria și înmormântarea, acestea sunt momentele care au creat cele mai multe superstiții. Să ne gândim numai la ceea ce înseamnă să se întâlnească două mirese pe stradă sau la biserică (pr. prof. dr. Nicolae Necula, "*Tradiție și înnoire în slujirea liturgică*", vol. 2, Galați, 2001, p.

318-342), sau câte superstiții sunt legate de cultul morților: legarea sau dezlegarea picioarelor și mâinilor, spargerea cării la ieșirea mortului din casă, darea găinii negre peste groapă, banul din degetul mortului și câte și mai câte. (vezi în aceasta privință: Simion Florea Marian, *Nașterea la români, Nunta la români, înmormântarea la români*, Editura "Grai și suflet - Cultura națională", București, 1995).

Nu sunt scutite de manifestarea fenomenului superstițios nici sărbătorile creștine, de care sunt legate o seamă de ghicitorii și vrăjitorii, știrbind frumusețea lor și dându-le o tentă păgână. Să menționăm doar sărbătoarea Sfântului Gheorghe sau praznicele mari ale Nașterii Domnului, Anului nou și Bobotezei, de care sunt legate atâtea credințe și practici superstițioase și păgâne, care întunecă și denaturează sensul și frumusețea acestor minunate sărbători. (Simion Florea Marian, "*Sărbătorile la români*", Editura Fundației Culturale Române, vol. I și II, București, 1994).

La acestea se adaugă apoi sărbătorile așa-zise "băbești", sau superstițioase care nu au nici o legătură cu învățătura de credință creștină adevărată: Marțea seacă, Miercurea strâmbă, Joia mănioasă, Vinerea șchioapă, Sâmbetele de piatră, Caloianul, Foca și altele (diac. prof. dr. Em. Vasilescu, *op. cit.*, p. 559).

Ceea ce este foarte curios însă este faptul că nimeni nu știe originea și justificarea acestor sărbători sau practici, desi sunt respectate cu sfințenie atât de cei mai puțin instruiți, câtși de intelectuali, cum ar fi: baterea în lemn, pentru înlăturarea unui pericol sau a unei întâmplări rele, ferirea de numărul 13, călcarea cu dreptul când se pleacă de acasă, grija de a nu se întoarce din drum pentru a nu-i merge rău, purtarea amuletelor sau talismanelor aducătoare de noroc (potcoavă, trifoi, coșar și altele) în loc de sfânta cruce. Mai grav, este însă când aceste fenomene superstițioase se amestecă cu credințe sau practici religioase, dându-se naștere la un sincretism, magico-religios, cum ar fi amestecarea obiectelor religioase (cruce, lumânări, icoane, tămâie, apă sfințită) și rugăciuni, în vrăjile sau practicile superstițioase.

În aceasta privință este demnă de menționat confuzia pe care o crează radiesteziștii și bioenergeticienii care nu fac altceva decât să inducă lumea în eroare, spunând că postesc, se roagă, aprind lumânări, folosesc Sfânta Scriptură și altele, dar neavând în realitate nici o putere tămăduitoare. Dacă ar avea vreo calitate de acest fel, nu ar mai fi lume bolnavă, după cât s-a înmulțit numărul lor și al școlilor care-i pregătesc pentru a deveni "tămăduitori".

Nu mai puțin poate fi categorisit ca fenomen superstițios mult trâmbișatul fenomen al "paranormalului", despre care unii îndrăznesc să spună că e chiar știință și despre care în realitate, nu se știe nimic. El nu este decât o nouă formă a ocultismului care pretinde că omul este alcătuit din trei, șapte sau opt elemente, dar dintre care trei sunt cele mai importante: spiritul, corpul și corpul astral, lucruri despre care știința și teologia nu s-au pronunțat nicicum.

Este Îngăduit ... *Cont. de la pag. 23*

În special, spun ei, acest corp astral, ca element fluidic, poate fi folosit de persoane inițiate sau dotate, care pot mișca lucruri de la distanță, pot vedea lucruri ascunse sau să le prevadă sau pot provoca apariții de fantome sau de stări speciale. Asemenea propagandă este tot mai curentă pe posturile de televiziune, iar adepții și mai ales cei care se pretind a stăpâni fenomenul, nu fac altceva decât să inducă lumea în eroare.

În fine, cred că nu greșim dacă socotim chiar fenomenul spiritismului tot în categoria superstițiilor pentru că nu este nici o dovadă că la ședințele spiritiste se prezintă spiritele morților, ci mai degrabă ele sunt manifestări patologice ale "mediilor", adică persoanelor care se ocupă cu așa ceva. (*Ibidem*, p. 561).

Toate aceste forme de manifestare a credințelor și practicilor superstițioase sunt, fără îndoială, foarte păgubitoare vieții religioase. Ele sunt de-a dreptul incompatibile cu calitatea de creștin, de adept al învățaturii lui Hristos. A te pretinde creștin și a crede sau practica superstiția înseamnă a-ți nega calitatea de creștin și a-ți bate joc de credința Bisericii. Amestecul de creștinism cu păgânism este foarte periculos pentru viața creștină. De aceea, superstițiile trebuie combătute cu toată vehemența atât de slujitorii Bisericii cât și de credincioși. Fenomenul superstițios trebuie privit cu toată seriozitatea și nu cu superficialitate.

În primul rând, preotul este dator să cunoască toate aceste forme de manifestare a fenomenului superstițios, să știe în ce măsură credincioșii lui sunt afectați sau influențați de superstiție, care sunt formele curente care se manifestă în viața lor și ce urmări nefaste aduc ele în adevărata trăire religioasă. După cunoașterea acestor stări de lucruri, preotul trebuie să pornească cu hotărâre la dezrădăcinarea sau la combaterea lor. Cochetarea cu ele sau neglijarea lor, ca simple manifestări populare nevinovate, nu sunt atitudini admisibile. În lupta însă cu superstițiile el va trebui să fie categoric, dar procedând cu tact și cu răbdare și nu cu brutalitate sau măsuri radicale. Cea mai sigură cale este aceea a catehizării sistematice prin care să se arate adevărata învățătură de credință și netemeinicia superstițiilor. Mai ales în parohiile unde ele au fost încurajate uneori și de slujitorii ai Bisericii, munca va fi foarte grea. În această privință, trebuie să se facă mereu deosebirea neta și tranșantă între ceea ce înseamnă adevărata credință și datina populară, obiceiul folcloric sau reminiscența păgână rămasă sau tolerată uneori de Biserică și care nu face parte din manifestarea religioasă propriu-zisă. Ea face parte din folclor, datină, obicei popular și intră în cultura neamului nostru, dar nu este credință religioasă. De aceea, ne surprinde uneori că specialiști în folclor sau etnografie, amestecă aceste lucruri, punându-le pe toate în aceeași categorie. Dacă ne referim numai la aspectul sărbătorilor, trebuie să spunem că Biserica nu a încreștinat și nu a împrumutat nici o sărbătoare păgână, dar a tolerat manifestările

populare de origine păgână, legate de sărbători, care în felul acesta, au devenit parte a folclorului, dar nu a credinței religioase. Așa, de pildă, Sorcova, Revelionul, Plugușorul, Sânzienele, Mărțișorul, nu au nimic creștin în ele, dar ele au supraviețuit legate de marile sărbători creștine. La fel se întâmplă și cu superstițiile. Nu le putem socoti credințe și practici creștine niciodată, căci ele sunt împotriva adevăratei credințe. Ele sunt o realitate în viața oamenilor, dar nu sunt adevărate. De aceea, trebuie combătute cu dârzenie și fără echivoc, căci întunecă și slăbesc adevărata viață religioasă și îndepărtează pe credincioși de Biserică. După atâția ani de lipsă de educație religioasă, în Biserica noastră, când tineretul în general a fost total îndepărtat de posibilitatea de a se instrui religios, nu ne surprinde faptul că superstiția ca și ușurința de a trece la o sectă sau curent religios de import, devin tot mai mari pericole pentru membrii Bisericii noastre. Credința noastră trebuie să fie o credință luminată și curățită de "balastul de superstiții care s-a țesut, în jurul fenomenului religios autentic", cum inspirat și conștient de răspunderea sa se exprima vrednicul de pomenire Patriarh Justinian (vezi *Apostolat social*, vol. V, București, 1955, p. 282). Cu aceeași convingere și responsabilitate, trebuie să lucreze și clerul Bisericii noastre, când superstițiile, cunosc o adevărată recrudescență, convingând pe credincioși că între credința adevărată și superstiție există o gravă incompatibilitate și că omul care se pretinde credincios nu poate fi și superstițios, după expresia foarte cunoscută și sugestivă a Sfântului Apostol Pavel: "Ce învoire este între Hristos cu Veliar sau ce parte are credinciosul cu necredinciosul" (II Cor. VI, 15). Vezi și Canonul 46 apostolic, după arhid. prof. dr. Ioan N. Floca, *Canoanele Bisericii Ortodoxe, Note și comentarii*, București, 1991, p. 31).*

* **Pr. prof. dr. Nicolae NECULA, articol preluat din revista "Vestitorul Ortodoxiei".**

SOLIA — THE HERALD
PO BOX 185
GRASS LAKE MI 49240-0185
USA

Periodicals
Postage Paid
at Jackson
and additional
offices

*****MIXED ADC 481

SAMPLE
ORTHODOX INSTITUTE LIBRARY
2311 HEARST AVE
BERKELEY CA 94709-1319

S133
P379